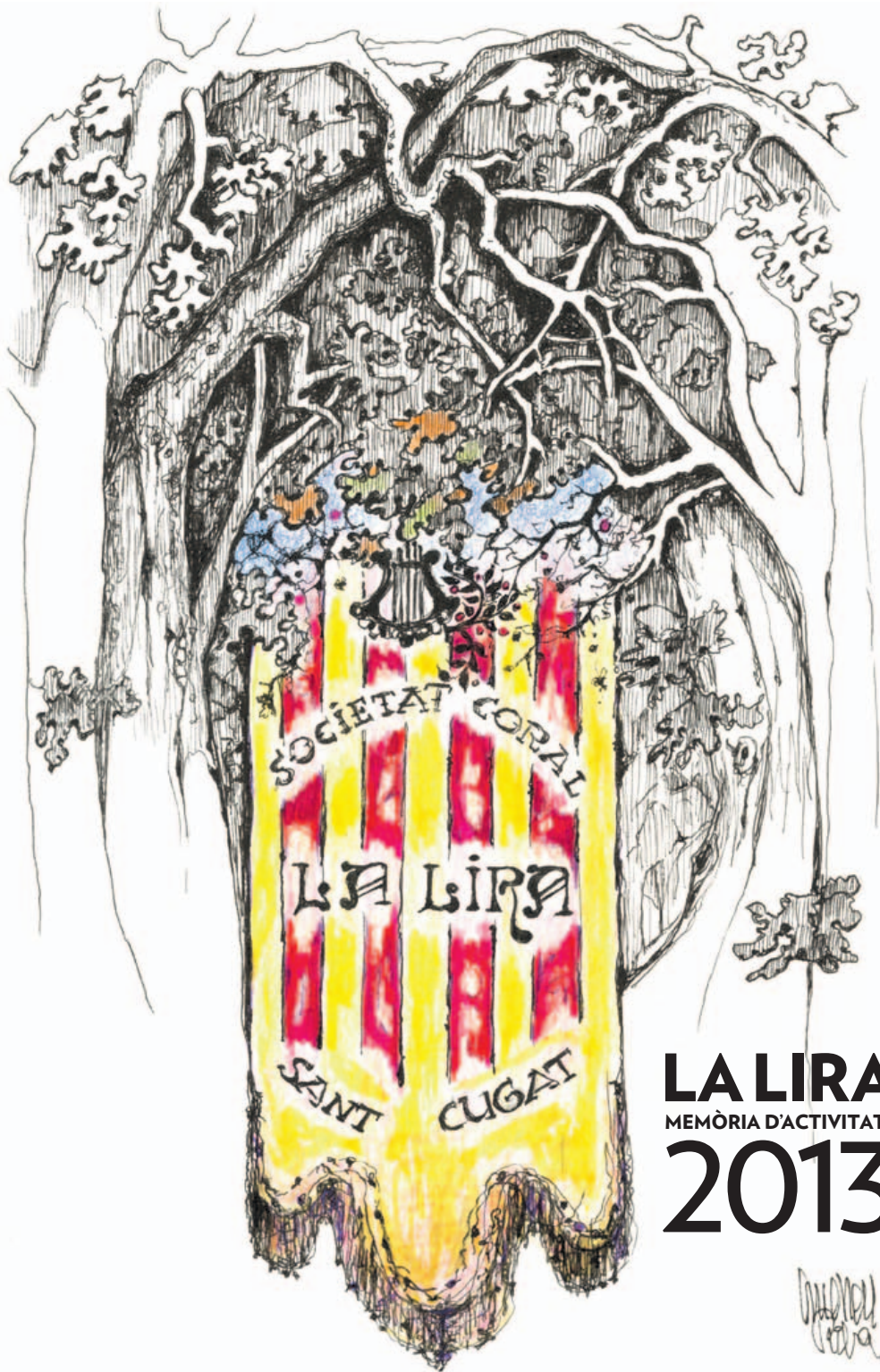

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2013

Handwritten signature

La Lira

Xavier Azqueta

n a- qui aen-to-mar les can-çons de la Pas-qua flo-ri-
om a- qui aen-to-mar les can-çons de la Pas-qua flo-ri-
som a- qui aen-to-mar les can-çons de la Pas-qua flo-ri-

que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-
que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-
que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2013

PRESENTACIÓ	6
L'ANY 2013 A SANT CUGAT DEL VALLÈS	8
TRADICIONS LA FESTA MAJOR	14
L'APUNT DEL MESTRE	20
DE LA LIRA ANDREU GARRELL	21
DE LA LIRA JORDI ROCA	22
DE LA LIRA JOAQUIM VILLARONGA	23
LA CANÇÓ DE L'ANY 'GOCES DEL ALMA'	24

ACTIVITATS	
RESTAURACIÓ DE L'ESTANDARD	26
GRAVACIÓ DEL SEGON DISC	30
CARAMELLES	36
SANT JORDI	68
ARROSSADA A CAL MIÑARRO	76
CARAMELLES A LA BARCELONETA	84
EXCURSIÓ AL BERGEDÀ	88
GRAVACIÓ DE TV3	102
SANT CUGAT ACTIU	112
UN CONCERT PEL RECORD	113

NITS DE MÚSICA AL CLAUSTRE	118
CONCERT DE FESTA MAJOR	120
ASSEMBLEA DE LA SOCIETAT CORAL LA LIRA	124
HOMENATGE AL CANT CORAL CATALÀ	125
CAMPIONAT DE FUTBOL 7 DE L'ICUP	126
PATRIMONI VIU	130
FESTA DE LA MERCÈ	132
CORAL SANTA LUCIA DE LLODIO	138
FEINA AMB EL COR	140
RESTAURACIÓ DE L'ESTANDARD	
DE 1861 DE LA S.C. EUTERPE	142
CONCERT DE SANTA CECÍLIA	146
ROMANÇOS DE 1714 A LA TELEVISIÓ	148
ASSAIG DE PORTES OBERTES	150

ANECDOTARI	152
LA LIRA	154
RELACIÓ DE CANÇONS	156
AGRAÏMENTS	157

PRESENTACIÓ

Cantaires, familiars, amics de La Lira i ciutadans de Sant Cugat del Vallès:

Un nou any ha arribat i cal recordar les activitats i les actuacions que la Societat Coral La Lira va realitzar durant el passat any 2013.

Els cantaires de La Lira van prendre part en tot tipus d'actuacions de més o menys repercussió, però cal dir que totes elles, d'una gran qualitat i complexitat, que trobareu detallades tot seguit. Deixeu-me però que n'esmenti algunes:

Com a actuació principal i tradicional, les nostres Caramelles pels carrers de la nostra vila; vam tornar a formar part de les Caramelles de Barcelona; el concert d'estiu al Claustre del nostre Monestir amb cançons de Josep Anselm Clavé; l'homenatge al Cant Coral Català a Arenys de Mar; el memorable concert de Festa Major amb l'Orquestra Simfònica de Sant Cugat al Hall del Teatre Auditori de Sant Cugat; el concert de La Memòria al Cementiri de Montjuïc; la Inauguració del Campionat de Futbol

7 de l' ICUP al Camp Jaume Tubau; concert de la Mercè a la Catedral de Barcelona; la participació en l'acte de Càritas al Teatre Victòria de Barcelona; concert de la restauració de l'Estendard de l'Aurora de Clavé al Museu d'Història de Catalunya etc...

Aquest treball ens és important per anar preparant altres projectes de futur que amb molt de gust podrem estrenar per a Sant Cugat i després a d'altres racons del país. L'esforç en la continuïtat en els assaigs dels nostres cantaires i la il·lusió que posen en les cançons em dóna molt bones perspectives de futur que fan augurar una llarga vida a la Societat Coral La Lira.

Moltes gràcies per acompanyar-nos i mantenir-vos fidels a les nostres tradicions.

Visca La Lira, visca Sant Cugat i visca Catalunya!

*Josep Garrell i Casajuana,
president de la Societat Coral La Lira
de Sant Cugat del Vallès.*

EL RACÓ D'EN JOAN

Per **Joan Troyano**. Historiador i cantaire de La Lira.

L'any 2013 a Sant Cugat del Vallès

En aquest quart any de Memòria de la Lira, “El Racó d'en Joan” vol seguir el camí iniciat amb les Memòries anteriors, començant per un article dedicat als principals esdeveniments de l'any 2013 a la nostra ciutat per tal de conèixer el marc en el que la Lira ha desenvolupat les seves activitats. El segon article el dedicaré a descriure la història de la Festa Major de Sant Cugat, en el marc de la qual, la Lira va desenvolupar una de les seves actuacions més destacades de l'any en un concert anomenat “La Lira Simfònica”, amb l'Orquestra Simfònica de Sant Cugat i la col·laboració de la soprano Julia Farrés-Llongueras.

Inauguració del Celler Modernista, després de 10 anys d'obres. (Amanda Bernal, “Diari de Sant Cugat”)

En la “Memòria” d'aquest any, tot i que malauradament, cal seguir parlant de **crisi econòmica i social**, les últimes dades de l'atur a la ciutat donen símptomes d'esperança per la recuperació econòmica. A la ciutat, que va acabar l'any amb **87.399 habitants** (1.571 més que amb els que va començar), l'atur va tancar amb 4.124 persones desocupades, 203 menys que al 2012. Aquesta xifra situa l'atur santcugatenc en un 9,3% de la població total, front a la mitjana de Catalunya (22,6%) i del conjunt de l'Estat (26,03%), dades també sensiblement inferiors al 2012.

Davant de la crisi, Sant Cugat mostra la seva **solidaritat amb els més necessitats** amb un conjunt d'iniciatives d'ampli abast. A les accions de Càritas i la Creu Roja cal afegir iniciatives com la de So-rea, de condonar l'aigua a les persones més necessitades, la de les PAH donant suport per aconseguir la dació en pagament i també les de l'Ajuntament ampliant les ajudes econòmiques i creant l'aula d'Inclusió Social. Cal remarcar també **l'èxit de la campanya de recollida d'aliments, “El Gran Recapte”**.

En l'aspecte econòmic la màxima atenció ha estat en la generació de llocs de treball, destacant iniciatives com el segon Pla d'Ocupació i les cinquenes jornades d'emprenedoria en les que varen assistir uns 800 emprenedors. Pel que fa al **comerç**, es defensa el model de proximitat en front de les grans Superfícies. Una mostra la tenim en el començament de les obres de remodelació del **Mercat Pere San**, a càrrec de l'empresa concessionària, Gourmets de Sant Cugat S.L. En aquesta línia, els

comerciants i el govern municipal veuen amb preocupació el projecte de construcció del macrocomplex comercial al Parc de l'Alba a Cerdanyola.

En un any sense eleccions de cap tipus, en l'aspecte polític cal destacar **l'acord per lluitat contra la corrupció a la ciutat**, destacant entre els compromisos adoptats, el de publicar totes les licitacions públiques. En aquest sentit, l'Ajuntament obté per tercera vegada consecutiva la qualificació de **ciutat més transparent de l'Estat Espanyol**. Tímidament encara, però, les formacions polítiques comencen a posicionar-se per les eleccions municipals de 2015, a les que sembla que Mercè Conesa tornarà a presentar la seva candidatura.

En **Ensenyament**, el **curs escolar comença el setembre amb 19.296 estudiants**, dels quals un 44,2% aniran a l'escola pública, un 35,9% a la concertada i un 19,8% a la privada. La comunitat educativa surt al carrer en defensa de l'escola pública, mostrant la seva oposició a les retallades i a la LOMCE. A nivell particular cal destacar la segona nota en selectivitat (9,8) de la santcugatencina Anna Creus. És de destacar l'entrada en funcionament d'Esart Centre d'Estudis, on s'oferiran els batxillerats i les carreres universitàries relacionades amb les arts plàstiques, les escèniques, la música i la dansa.

Urbanísticament, l'any ve marcat pel Nou pla de Mobilitat, que preveu augmentar considerablement la vianantització del centre. S'han condicionat, entre d'altres el carrer Major i la Rambla Ribatallada. Destaca també la desaparició de la benzinera Griful de l'Avinguda Rius

Concert de Càrites al Monestir. Solidaritat amb els més necessitats. (Amanda Bernal, 'Diari de Sant Cugat')

i Taulet per donar pas a la construcció d'habitage social per a la gent gran i d'un aparcament que comunicarà amb els locals comercials i amb el mercat de Pere San.

Pel que fa a **Medi Ambient**, s'han començat les obres d'ampliació del parc Ramón Barnils. S'ha decidit la creació de noves zones verdes a Valldoreix i Mira-sol i s'han començat les obres de soterrament de l'alta tensió a Valldoreix. Amb la protecció de can Busquets i de Torre Negra es tanca l'anella verda al voltant de Sant Cugat.

Si l'any 2012 es va desfermar amb força la qüestió nacional a partir de la multitudinària manifestació de l'onze de setembre, el **2013 ha estat marcat per la Via Catalana**, una mobilització ciutadana per omplir els 400 quilòmetres que uneixen el Pertús amb Alcanar i destinada a donar suport al dret a decidir el futur del país en una consulta on la ciutadania

del país pugui expressar-se. En la Via Catalana van participar al voltant de 3.500 sancugatencs. Prèviament, al mes de juliol un 2.600 sancugatencs varen fer un assaig envoltant la ciutat mitjançant una cadena humana. L'èxit de la "Via", va donar força als representats polítics catalans compromesos amb el dret a decidir per concretar la data i el format de la consulta.

Pel que fa a les **Entitats**, aquest any ha vist com entraven en vies de solució els problemes que presentaven dues de les entitats emblemàtiques de la ciutat. D'una banda la Unió ha arribat a un pacte amb l'Ajuntament per formalitzar un consorci publico-privat per garantir la seva continuïtat. De l'altre, El Club Muntanyenc es traslladarà al carrer de Sant Bartomeu després de que l'Ajuntament adquirís la seva seu per encabir-hi la Policia Local.

Entrant en el món de la **cultura**, pel que

Assaig de la Via Catalana, envoltant la ciutat. (Amanda Bernal, 'Diari de Sant Cugat')

fa al **patrimoni**, els Museus de Sant Cugat celebraven deu anys d'existència amb una mostra al Claustre Superior del Museu Monestir, consistent en un recorregut pel seus fons museístic, donant a conèixer les seves línies de treball. El Museu del Tapís Contemporani rep un nou impuls renovant la seva exposició permanent.

L'esdeveniment més esperat, però, és la **inauguració del Celler Cooperatiu**, rebatejat "Museu Modernista" que, després de deu anys, passa a ser una de les seus del Museu de la Ciutat dedicat al món del vi. En aquesta seu es mostrarà, apart de la seva estructura arquitectònica, els processos d'elaboració del vi i la història de la societat i de l'entorn que el va fer possible.

També pel que fa al patrimoni cal mencionar el retorn al Monestir del Retaule de Sant Bartomeu. Restaurat pel Centre de Restauració de Béns Mobles de

Catalunya. De gran interès també va ser la troballa al carrer Major en el decurs de les obres de remodelació, de restes humanes antigues que podrien provenir de l'antic Hospital.

També celebrava els seus 10 anys l'**oficina de turisme**, amb la presentació del pla estratègic de turisme elaborat per l'Ajuntament amb la Diputació de Barcelona. En aquest pla s'ha analitzat la ciutat per establir un full de ruta per potenciar el sector turístic, sobre tot fora de la ciutat.

En Literatura, cal destacar la participació de la ciutat en l'Any Espriu que commemora el centenari del naixement del poeta. Durant l'any s'han acollit recitals, xerrades i exposicions sobre la seva figura, presentant-se el seu llibre pòstum *Ocnos i el parat esglai*, il·lustrat per l'artista sancugatenc Sergi Barnils.

Altres esdeveniments relacionats amb el

Maqueta del futur mercat de Pere San. (Cedida 'Diari de Sant Cugat')

món del llibre varen tenir lloc a la Casa de Cultura que va acollir l'exposició permanent en homenatge a l'escriptor i pedagog Joaquim Triadú, *Llegir com viure. Homenatge a Joan Triadú. 1921-2010*. Destaquem també la celebració dels **20 anys de la Biblioteca Central Gabriel Ferrater** amb diverses activitats com xerrades literàries, lectures i racons del conte per als més petits. Cal fer menció també la conversió de l'espai **El Siglo de Mercantic** en la llibreria de vell més gran de Catalunya després d'adquirir el fons de la desapareguda llibreria Canuda de Barcelona.

En Teatre s'han celebrat les **dues dècades del Teatre Auditori**, amb un acte amb l'assistència de diferents representants del món polític, cultural i social de la ciutat, on es va inaugurar l'exposició fotogràfica *20 anys* en imatges i es va projectar el documental *20 anys+*, que repassava la seva trajectòria. També es van celebrar els vint anys dels Tallers

de Teatre Silvia Servant amb una gran festa teatral a la Plaça de Barcelona, i els **25 anys de Fila Zero**, preparant l'obra *Revolta de Bruixes* de Josep Maria Benet i Jornet. Cal mencionar també la 20 Mostra de Teatre de Valldoreix i el gran èxit de la representació al *Siglo de Mercantic* del muntatge *Carvallo contra Vázquez Montalban*, dirigit per Txell Roda..

Pel que fa a l'**Art** cal destacar les 3 exposicions dedicades a **Mercè Diogène** com homenatge a la trajectòria de l'artista resident a Valldoreix, dins del cicle *Diogène, 90 anys de creativitat*. Destaca també la mostra *Guinovart* a la sala Capítular del Monestir i a *La Galeria* del carrer Sant Jordi, amb la que s'homenatja al desaparegut artista **Josep Guinovart**. Cal fer menció també a l'homenatge a "**L'esclat Creatiu de la Floresta**", primer pas del que vol ser el Centre del Còmic i l'Il·lustració de Sant Cugat. Es treballa també, per la creació de l'**espai Grau Garriga** a can Quitària.

Record de participants en el tradicional Ball de Gitanes. (Amanda Bernal, 'Diari de Sant Cugat')

En l'apartat **d'Història** cal destacar la celebració dels 20 anys de publicació de la **revista Gausac**, editada per el Grup d'Estudis Locals (GEL), amb la presentació del número 38-39 de la revista.

En **Espectacles d'Arrel Tradicional** destaquem el record de participació en el **Ball de Gitanes**, amb 208 sancugatencs. Per altre banda, els **Gausacs** tancaven la millor temporada de la seva història descarregant la primera tripleta de 8 a la plaça d'Octavià.

Esportivament parlant, l'any 2013 ha estat l'any del **25è aniversari del Club de Rugby i del Club Voleibol**, aconseguint nombrosos èxits, sobre tot pel que fa als equips base. El Centre d'Alt Rendiment va celebrar el seu 25 aniversari i el Club de Ball Esportiu va organitzar la **vintena edició del Trofeu Sant Cugat de Ball Esportiu**. Es va celebrar la **Copa Intercontinental de futbol 7 per a persones amb lesió cerebral** que

va guanyar Ucraïna. El 15è Cros Ciutat de Sant Cugat es va celebrar amb la participació de 3.905 atletes

En aquest context global, la **Societat Coral la Lira**, ha desenvolupat les activitats, que es recullen en aquesta Memòria destacant la seva implicació tant en actes propis de la Coral com en col·laboració amb entitats i institucions. El fet més destacat ha estat sens dubte l'actuació al vestíbul del **Teatre Auditori** el 30 de juny en el marc de la Festa Major, en el concert anomenat "**La Lira Simfònica**", amb l'Orquestra Simfònica de Sant Cugat i la col·laboració de la soprano Julia Farrés-Llongueras. En aquesta Memòria es fa un ampli ressò del contingut i significat d'aquesta actuació.

Aquest resum per necessitats d'espai no pot ser del tot exhaustiu i trameto per més informació al resum de l'any 2013 que el Diari de Sant Cugat va incloure en la seva edició del 3 de gener de 2014. ■

TRADICIONS

Per Joan Troyano

La Festa Major

Programa Festa Major 1927. Fira de Setembre. Fotografia fons família Bruix Olivé

Concepte i descripció de "Festa Major"

De les definicions de Festa Major, cal destacar la que dona la *Generalitat de Catalunya* en la seva web en la secció de cultura popular/festes. En aquesta descripció hi trobem els elements que, com veurem, defineixen amb molta aproximació la nostra Festa Major. També cal fer notar que diferencia clarament la Festa Major d'altres tipus de festes, com Carnestoltes o Corpus :

"En el calendari festiu de qualsevol vila o ciutat hi ha celebracions que tenen un marcat caràcter identitari i que constitueixen un moment clau per al retrobament de la comunitat local, que es mostra i convida els forasters a participar en la festa. Són les festes majors, encara que altres celebracions poden jugar també aquest paper."

La data de la celebració habitualment coincideix amb el dia que el calendari catòlic dedica al sant patró de la població, és a dir, el sant, santa o l'advocació de la Mare de Déu que figuren com a titulars de la seva parròquia o parròquia principal, en cas que n'hi hagi més d'una. Però el pas dels anys i els canvis en les activitats econòmiques dominants a cada poble han motivat no pocs moviments de data.

Pel valor identitari, a la festa major s'hi aboquen els màxims esforços. Les festes majors han aplegat un gran nombre de manifestacions festives –dances, teatre popular– que havien sorgit en altres moments de l'any. En l'actualitat, els actes són possibles gràcies a l'organització, a la feina i a les aportacions econòmiques del

municipi i d'associacions culturals nascudes les darreres dècades per suplir la desaparició d'antigues entitats d'arrel religiosa o per crear noves dinàmiques festives."

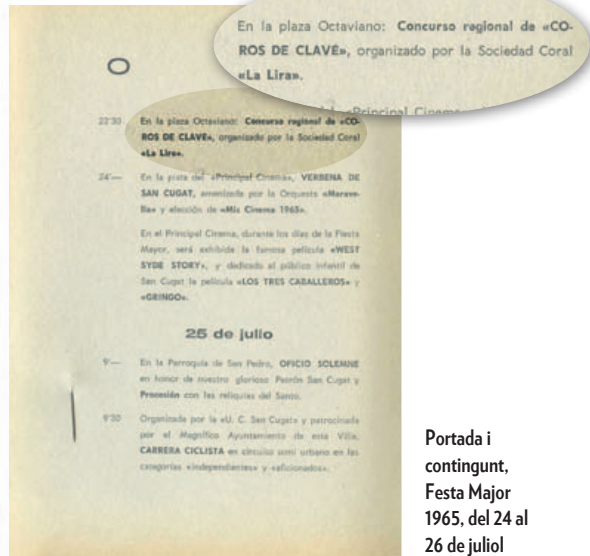
La Festa Major a Sant Cugat

Les dates i els continguts de la Festa Major estan estretament relacionats amb l'entorn socioeconòmic i polític de cada època. En la definició anterior s'esmenta que hi ha esdeveniments que fan la funció de Festa Major sense rebre aquest nom, que no trobem utilitzat amb regularitat fins a principis del segle XX.

Per tant, per traçar la seva història, cal atendre més als continguts que el nom i, d'aquesta manera es troben, des de l'època medieval, una sèrie d'esdeveniments que venen marcats per el calendari religiós i per les fires lligades als cicles agrícoles i que fan el paper de "Festa Major". Com recorda Rogeli Padró en el seu llibre *"Tradicions Santcugatenques"*, fira prové del llatí *feriam*, que vol dir "dia de festa".

El protagonisme de Sant Pere a l'època medieval.

Respecte al temple parroquial, Sant Cugat presenta unes característiques en el decurs de la seva història que la diferencien d'altres indrets. L'església del Monestir fa la funció de parròquia des d'època relativament recent, l'any 1844, moment en que és abandonada l'antiga església parroquial de Sant Pere d'Octavià, que estava situada en l'actual emplaçament del mercat de Pere San. D'aquesta església se'n tenen notícies des de finals del segle X, essent ender-

Portada i
contingut,
Festa Major
1965, del 24 al
26 de juliol

Festa Major de 1997. Sala capitular del Monestir

rocada a finals del segle XIX. Cal comptar dons, dos patronatges religiosos a la vila, Sant Pere pel que fa a la parròquia i Sant Cugat pel que fa al Monestir, que han arribat més enllà de la desaparició del temple parroquial.

Tot i aquesta dualitat, la devoció i preferència popular, han estat decantats des de l'edat mitjana per la festivitat de Sant Pere en raó del pes popular de l'antiga parròquia i la seva constant resistència al control monàstic, com ens explica Alba Rodríguez en el seu article publicat al *Diari de Sant Cugat* el 28 de juny de 2013.

“Per altra banda, la parròquia era centre de la vida dels feligresos, al seu entorn tenien lloc els fets familiars i els actes comunitaris que reforçaven el vincle de la comunitat local. Dins Sant Pere es reunia la “universitat” - els caps de casa de la vila i els masos -, i ens consten les reunions

dels pagesos locals per formar els sindicats remences. A inicis del segle XV els mateixos feligresos s'organitzen i recapten diners per construir un nou temple gòtic.

A Sant Pere es donava a més una situació peculiar. Pertanyia al monestir, que batallà contra el bisbat per mantenir-ne el control eclesiàstic, considerant-la capella pública annexa al mateix monestir. Són freqüents al llarg del temps les traves dels monjos a les visites del bisbe o dels seus representants. En aquest context, els parroquians almenys en temps més moderns van posicionar-se a favor del bisbat, i van fer de la parròquia el seu punt de resistència contra el control monàstic quasi omnipresent. “

Tot i que no en sabem quasi be res de les festes populars a Sant Cugat durant l'Edat Mitjana, si que coneixem, a partir del costumari del monjo Pere Ferrer escrit cap el 1221, les característiques de

la gran celebració religiosa que es celebrava a l'església de Sant Pere a partir de la processó que sortia del Monestir. Aquesta celebració, sens dubte, hauria estat seguida d'expressions més festives i populars, com es recull en un article titulat *“una Festa Major diferent, publicat en el programa de la Festa Major de 1979 per el Centre d'Estudis i Documentació de Sant Cugat* :

“A Sant Cugat, la Festa Major havia estat per honorar al patró de la parròquia, Sant Pere. I amb aquesta motivació els actes religiosos hi foren més destacats, més solemnes i també encaminats a recaptar diners i espècies per el culte al Sant. Poc a poc, però, això al poble no l'acabava de satisfer, i encara mig sacralitzats, anaven sorgint actes més profans, un dels quals n'és el Ball del Vano i el Ram, que s'ha mantingut viu al llarg dels segles com una mostra genuïna d'aquella època i de les seves solucions.”

El protagonisme de les fires. De Maig a Setembre.

No tenim dades cronològiques de la progressiva pèrdua de les festes especials lligades a la festivitat de Sant Pere, però si que podem dir que en època contemporània a partir del segle XIX i pràcticament fins la primera meitat del XX, el protagonisme festiu el tenien les dues fires anuals lligades al cicle agrícola. Eren la fira de Maig o de les Forques, per la festivitat de l'Ascensió i relacionada amb les tasques de la sega i la fira de Setembre o de les Portadores, per la festivitat de la Inmaculada i relacionada amb les tasques de la verema.

Ens falten també dades cronològiques de l'aparició de les dues fires, però hi ha referències que situen la fira de Maig com la més antiga, ja en època medieval i la de setembre, en època més recent,

possiblement a finals del segle XVIII i lligada a l'esclat de la vinya a Sant Cugat. El que ens interessa destacar aquí és el seu paper festiu que acompanya a les transaccions merament comercials respecte dels estris agrícoles, en les que participaven venedors i compradors locals i forans. Ens ho explica d'aquesta manera en *Rogeli Padró* :

“La Fira, solia durar tres o quatre dies i la gent sortia al carrer per a comprar tot el necessari per treballar i també per gaudir del bon temps i de la festa popular. A la fira de les Forques s'hi convidava els familiars que venien a participar de la festa. Per a ells i per a tots els sancugatencs s'organitzava un programa d'actes en el qual no hi mancaven els esdeveniments religiosos, culturals i esportius”

Les dues fires, ara la de Maig ara la de Setembre, a començaments del segle XX es repartien “l'honor” de celebrar la Festa Major com ho demostra un cartell de Festa Major al Setembre l'any 1927 i una notícia de la Festa Major per la Fira de Maig de l'any 1934. La participació de les entitats de la vila en aquestes festes era molt notable, com també ens ho explica en *Rogeli Padró* :

“Durant molts anys s'organitzaven molts actes paral·lels, dins d'una cordial i sana competència entre els membres de la Unió Sancugatencs i els responsables del Parc Municipal”

Després de la Guerra Civil, a partir de l'any 1941 quedà oficialitzada com Festa Major la fira de Setembre, fins a mitjans dels anys cinquanta en que es passa a les festivitats de Sant Jaume i Sant Cugat.

El protagonisme de Sant Cugat. 1956

En la dècada dels 50 del segle XX les fires de Maig i de Setembre entren en decadència fins a la seva desaparició. Entre les seves causes, sens dubte està el declivi de l'agricultura a la vila, però també l'afebliment del ric mon associatiu que, abans de la Guerra Civil, havia propiciat i recolzat les festivitats populars.

Davant aquest declivi, l'Església, de la ma d'Antoni Griera, el primer rector de la parròquia després de la Guerra Civil i president del Patronat del Monestir, pren la iniciativa i encapçalà una iniciativa per traslladar la Festa Major als dies 25 a 27 de juliol, festivitats de Sant Jaume i Sant Cugat. Aquest canvi es fa efectiu l'estiu de 1956 i perdurà fins passades les primeres eleccions municipals democràtiques

El protagonisme de la democràcia. La restauració de Sant Pere. 1980.

Amb l'arribada de la democràcia i les eleccions municipals democràtiques de 1979, arriba també la recuperació festiva i l'adequació als nous temps en que ha desaparegut l'agricultura, la vila s'ha convertit en ciutat i comença la transició d'una mentalitat vilatana a una altre d'urbana amb un progressiu augment de la població.

La primera mesura de trencament amb l'anterior etapa no democràtica i marcada festivament per elements pastorals, consisteix en canviar de data la festa. S'escull ja per l'any 1980 la festivitat de Sant Pere en virtut del seu caràcter tra-

dicional que ha aconseguit mantenir viva una tradició tan estimada i de profund sentit identitari com el ball del Vano i el Ram, el Paga-li Joan.

La segona mesura es la intenció de retornar el protagonisme de la seva organització i contingut a la iniciativa popular, com ho expressa un escrit del *Centre d'Estudis i Documentació* :

“Enguany, la Festa Major de Sant Cugat pretén ser diferent. (...) I això sols es pot aconseguir que de debò s'hagi establert un clima prou ampli de distensió i tots plegats ens haguem convençut de què les diversions, l'esplai, no cal que se'ns vagin donant des de dalt o de precedències estranyes, sinó que som Prou lliures per organitzar-nos-les nosaltres, i a la nostra mida.”

No serà però fins l'any 1988 que, primer informalment i més tard l'any 1993, de

manera més institucional, es creà la Comissió de Festes, que organitzaria d'una forma entre entusiasta i professionalitzada el model de Festa Major. Més tard l'organització tornaria a mans de l'administració local que, de nou, a partir de 2012 buscarà criteris de participació ciutadana. Aquests fets demostren que la Festa Major i la recerca més adient dels seus continguts i significació estan encara vives i ho seguiran estant, amb tota probabilitat, en el futur.

Per conèixer més àmpliament, les característiques i, sobre tot els missatges transmesos en la Festa Major des de 1980 fins 1997, recomano la lectura de l'article de Xavier Laborda, “Salutacions de la democràcia en festes” publicat al número 14 en la revista *Gausac*, del grup d'Estudis Locals el juny de 1999. ■

L'APUNT DEL MESTRE

Per **Eloi Jover**, mestre de La Lira.

Salut cantors!

Quan el 1850 J.A.Clavé fundà la primera societat coral al nostre país, engegava una obra d'una gran ambició: dotar a les classes humils d'un oci formador i creatiu. Sovint es diu que Clavé volia treure els obrers de les tavernes i el vici. Això sembla voler dir que els obrers eren persones ocioses. Però aquesta imatge no concorda amb les condicions de treball d'aquell moment històric: llargues jornades de treball, treball sis dies a la setmana o bé set amb un descans d'una tarda, una edat d'incorporació a la feina que avui dia consideràrem abusiva sinó delictiva. És per això que sembla impossible que els treballadors poguessin estar massa ociosos. Tampoc hi havia en aquells temps els mecanismes de protecció social dels que fins ara hem disposat. Així, el que no tenia feina difícilment podia estar en una taverna "fent gasto".

Exposo aquests arguments per fonamentar el que crec que és l'autèntica imatge de la nostra societat: una societat treballadora, que busca hores per dedicar-se a activitats que fomentin la dignitat de la persona, a activitats culturals en definitiva. Així interpreto aquells moments històrics (finals del S.XIX) i així interpreto els moments actuals. Coneixem la consigna: progrés, virtut i amor. El progrés basat en el treball, la repetició, l'assaig. En intentar millorar cada interpretació.

Aprofito aquestes ratlles per agrair als cantaires de La Lira l'assistència als assajos, als concerts i a les caramelles, i per tots els bons moments, que són molts, que passem junts. Un dels objectius que ens vam proposar aquest últim any va ser ampliar i consolidar el repertori de cançons del mestre J.A.Clavé. Hi hem dedicat moltes hores i el resultat ha sigut que ens hem convertit amb la referència en la interpretació d'aquest repertori. De nou moltes gràcies cantaires.

Finalment fer-ne un breu i emocionat record del mestre Andreu Recasens, que em va precedir com a Director de La Lira, i que recentment ens ha deixat.

La Lira és una entitat amb molta història, amb moments esplendorosos i moments difícils. Aquesta història és el nostre únic patrimoni, i aquest riquíssim patrimoni l'hem de cuidar i protegir. Honorem als que ens han precedit, cantaires i mestres directors. Visqui La Lira per molts anys. ■

DE LA LIRA

Andreu Garrell

Per **Pepi Helices Puerto**

M'han demanat que us parli breument de l'Andreu. L'Andreu va néixer el 3 d'abril de 1949 a Sant Cugat i a casa, com molts d'aquella època. Així doncs aquest any en farà 65. Va anar a l'escola del Sr Azqueta fins els 14 anys i després va treballar a l'empresa familiar, junt amb el seu pare i els seus tiets. a partir de 1990, es va fer càrrec de la botiga de material elèctric, ampliant i donant un tomb al que avui en dia es La Bombeta. L'Andreu és casat i te dos fills: en Jordi i la Marta. Les seves dues aficions són el balls de saló, que va practicar durant 17 anys en el món de la competició i on va ser molt feliç, i el Cor de La Lira, on canta des que tenia 16 anys, sense interrupció (excepte l'any que va fer "la mili". També va pertànyer durant cinc anys a la Coral Sant Cugat. Per a ell, cantar a La Lira, forma part natural de la seva vida. Gaudeix de cada assaig, igual que de cada actuació. Un dels dies més especials per a ell va ser el de l'actuació al Palau de la Música, i un altre en que va ser terriblement feliç va ser el dia en que La Lira fou l'Embanderada de la Festa de Sant Antoni i ell, junt amb l'anterior president Francesc Ribas i el corista Pasqual Bargalló, van ser els tres representants que anaren a cavall. Fa uns anys, i arrel d'uns cursos que va fer d'ordinador i Photoshop, se li va ocórrer que podia fer alguna cosa per col·laborar amb el cor i va començar a dedicar les seves hores lliures a recollir, netejar i classificar amb noms dates i llocs, totes les fotografies que pogués recopilar per anar creant i poder disposar d'un arxiu d'imatges de la Història de La Lira. Ara te fotografies des del 1901 i fins al dia d'avui. També col·labora fent el calendari anual des de fa tres anys. L'Andreu és una persona molt positiva, honesta, extravertida i sincera i ho viu tot amb molt d'entusiasme. És molt amic dels seus amics, molt bon pare i millor company de vida. Què més puc dir? Que no canviï mai! ■

Responsable de l'arxiu fotogràfic de La Lira, en el que té arxivades més de 25.000 fotografies

Té 65 anys.
Professió: electricista.
Ha estat junt amb la seva esposa, quatre vegades finalista del Campionat d'Espanya de Balls Standard, així com sots-campió del primer campionat de Catalunya de la mateixa especialitat

Fotògraf oficial de La Lira

Neix a Sabadell fa 76 anys. Casat amb 3 fills i 3 nets. Mecànic jubilat. Al 2010, junt amb en Josep Castellví, va estar guardonat amb el premi Ciutat de Sant Cugat

DE LA LIRA

Jordi Roca

Per Josep Castellví

Ja des de la infantesa, la vida d'en Jordi ha esta molt lligada a la del seu amic Josep Castellví, doncs en aquell Sant Cugat agrícola de 5.000 habitants, en Jordi va estar molt malalt i en Josep anava a fer-li companyia. És a partir d'aquí d'on neix la seva amistat. Amb l'ajut del Dr. Pila, molt conegut en aquell Sant Cugat d'abans, i amb les seves ganes de viure, en Jordi, junt amb el seu amic Josep, varen començar a fer activitats lligades sobretot amb la Cultura, l'esport i la Natura i es varen fer socis del Club muntanyenc. D'ençà 1959, en Jordi va tenir la brillant idea de crear i organitzar la 1ª Marxa Infantil a la nostra Ciutat i que encara perdura.

També al llarg de la seva vida, ha format part de les Aules d'extensió Universitària per a la Gent Gran i de la Junta de la UNESCO de Sant Cugat - Valldoreix,. L'any 2000 juntament amb en Josep, i per encàrrec de l'ajuntament, comencen a catalogar els arbres històrics de Sant Cugat, del qual sortirà el llibre properament. En aquest moment, a part de formar part de La Lira, com a fotògraf, i de col·laborar amb el tot Sant Cugat, publicant, fotografies antigues del poble i arbres catalogats, en Jordi, dedica una bona part del seu temps a realitzar maquetes de llocs diversos, que han format part de la seva vida.

A part de ser un manetes, en Jordi, és un home inquiet, gran coneixedor de la Serra de Collserola, amic dels seus amics i que mai no te un no per ningú. ■

DE LA LIRA

Joaquim Villaronga

Per Mariluz Torrijos

En Joaquim és carinyós, amable i amant de la família. També és generós i solidari, sempre pensa amb allò que pot afavorir a les demés persones. És home de grup i li agrada l'associacionisme.

Va néixer a Barcelona, al carrer Nàpols, a l'ombra de la Sagrada Família. Fa 20 anys va arribar a Sant Cugat, i amb un no res va integrar-se, primer a la Penya Regalèssia i a l'APAC, després a la Societat Coral La Lira i encara que ara no pot cantar, col·labora en tot allò que pot ser útil.

Li agrada la música clàssica, la pintura i la cartofília. És soci d'honor i fundador del Cercle Cartòfil de Catalunya i promotor del Museu Virtual de la Targeta postal de Catalunya. És un gran col·leccionista temàtic de llibres i postals antigues, que es reflecteixen en dues col·leccions: el Montseny i Collserola (Sant Cugat, Tibidabo, Les Planes...)

A casa, l'estudi és el seu santuari, on hi dedica hores i hores gaudint de tot el que enriqueix com els llibres, la música, i els reportatges del National Geographic. És un gran estudiós llibres i documents antics, es el que diem carinyosament una "rata de Biblioteca". Estima el seu país, coneix Catalunya pam a pam. Quan es desplaça per carretera, com sempre va amb temps suficient, es desvia per visitar tots aquells poblets on encara no hi ha estat. Alguns d'ells son tan petits que no apareixen ni a la guia, però sempre deixen en ell un bell record.

És molt tossut. Quan una idea, proposta o experiment se li posa entre cella i cella, per difícil o impossible que sembli pels demés, ell no para fins que ho aconsegueix. També cuina, i molt bé! És el xef de tots els àpats importants que fem en família. ■

És el responsable d'atendre tots el serveis especials i d'intendència que és generen en tots els actes de La Lira.

Perit Mercantil. Treballa 30 anys al Sector Editorial. Té 6 fills i 5 nets. Té passió pel col·leccionisme i la cartofília, que li ve de família (pare, germà, i cosí)

LA CANÇÓ DEL'ANY

GOCES DEL ALMA

De Josep Anselm Clavé

És un *Schotis* coreado d'en Josep A. Clavé escrit en castellà, quan componia i interpretava les cançons per poder ballar a llocs públics. No cal perdre de vista que no existien les gravacions. Llogar una orquestra era molt car i possiblement només amb un cantaire acompanyat de la guitarra era prou per animar una festa i que la gent ballés.

És una cançó descriptiva, bucòlica, plena d'al·lusions eròtiques, emotives i sensibles. ■

Goces del alma
Schotisch coreado
J. A. CLAVÉ.

Moderato

Introd.

Tempo di Schotisch

Schotisch

TENORES I

TENORES II

BAJOS

Música i lletra:
Josep Anselm Clavé

Schotis coreado.
És una de les primeres peces que va compondre l'autor.

▲ La Lira va estrenar 'Los Goces del Alma', el 25 de maig, a la Plaça de la Barceloneta davant l'Església de Sant Miquel del Port

*Desgarrando su cáliz precioso
La flor bella su esencia derrama
Y el ameno pensil embalsama
Al halago del aura vital*

*Y cual muestra a la luz de la aurora
Ricas galas que pura atesora*

*Así ostentan las hermosas
Entre un bosque de áureos rizos
los miríficos hechizos
de su rostro angelical*

*Y de gozo enajenadas
Se columpian agraciadas
Se columpian agraciadas
De las arpas al rumor*

*Como aladas mariposas
Que se ciernen voluptuosas
Que se ciernen voluptuosas
Sobre el cáliz de la flor*

*Y en su seno el alma siente
La esperanza entre emociones
La esperanza entre emociones
Florece, Florece*

*Y en su seno el alma siente
La esperanza entre emociones
La esperanza entre emociones
Florece, Florece*

*Arrobada, arrobada dulcemente
Por divinas, por divinas sensaciones
Por divinas sensaciones, de placer
De placer, de placer, de placer*

25 DE GENER

RESTAURACIÓ DE L'ESTANDARD

El divendres 25 de gener va tenir lloc a la Sala d'actes del Centre de Restauració de bens mobles de la Generalitat de Catalunya, ubicat a Vallldoreix, el lliurament de l'estendard de La Lira, a la nostra Societat, després de la seva restauració.

A l'acte presidit per l'Alcalde de Sant Cugat Mercè Conesa i presentat per la Directora del Centre Àngels Solé, també van esser presents el regidor de Cultura Xavier Escura, el President de la Federació de Cors de Clavé Sr.

Josep Cruells, el Director del Museu de Sant Cugat Lluís Campins i el President d'Immobil·lària Colonial Joan Josep Brugera, quina entitat és va fer càrrec de la restauració en la vessant econòmica.

Prèviament a l'acte havíem previst amb els responsables del Centre una visita guiada per a tots els coristes i acompanyants que tinguessin interès en conèixer les magnífiques instal·lacions on es restaura tota mena d'obres d'art que formen part del nostre patrimoni artístic i cultural. En la mateixa

Josep Cruells, president de la Federació de Cors Clavé

Joan Josep Brugera, president d'Immobil·lària Colonial

Maite Toneu i Montserrat Xirau responsables de la restauració

Àngels Solé, directora del CRBM

ens varem ajuntar una seixantena de persones, acompanyats per la Directora del Centre Àngels Solé i la responsable tècnica Maite Toneu, que en tot moment ens van anar explicant, que es realitza en aquest Centre i podem dir que tots vam sortir impressionats i agraïts per totes les atencions que varen tenir envers nosaltres.

Un cop acabada la visita i prèvia parada -en la que l'Eloi va voler copsar l'estat de les nostres veus- varem passar a la Sala d'actes on ens esperaven familiars, amics

Va ser un acte senzill i familiar, però no absent de simbolisme tractant-se de la senyera sota la que La Lira s'hi ha aixoplugat al llarg de tota la seva història

**Prèviament a l'acte
haviem previst amb
els responsables del
Centre una visita guiada
per a tots els coristes i
acompanyants**

i autoritats, per començar l'acte motiu de la trobada, i que no era altre que el lliurament de la nostra senyera, que val a dir lluià com mai després d'haver estat quasi un any "hospitalitzada, per curar-la de les seves petites dolences".

És de destacar el treball de les mans expertes de la restauradora Montserrat Xirau, que és la persona que dia a dia va anar cuidant el malalt, fins a deixar-lo en condicions per a que els responsables

del Centre li poguessin donar l'alta.

Va ser un acte senzill i familiar, però no absent de simbolisme tractant-se de la senyera sota la que La Lira s'hi ha aixoplugat al llarg de tota la seva història. En el mateix hi van intervenir: la Directora del Centre, que va fer la presentació, el President de La Lira, el de la Federació de Cors de Clavé, el de Immobiliària Colonial i per acabar l'Alcaldessa de la nostra Ciutat, Mercé Conesa.

En les diferents intervencions, tothom va coincidir, en la importància que al llarg dels anys ha tingut La Lira en el teixit social de Sant Cugat, i es van fer vots per a que sota l'aixopluc de del nostre estendard puguem seguir treballant amb el mateix compromís i il·lusió per escampar arreu una part de la Cultura popular com es el cant claveria.

La Directora del Centre va recordar que era la primera vegada que s'hi oferia un Concert Coral, en un espai d'aquestes

característiques, i que va servir com a introducció, per el petit concert que varem oferir. En el mateix varem cantar quatre peces entre les que hi destacaré "lo pom de flors" que ja La Lira havia interpretat en la primera restauració l'any 1929.

En acabat, gairebé tothom va voler fotografiar-se al costat de la senyera, per tenir un record d'un dia per a tots nosaltres inesborrable. Estàvem contents. ■

9-10-16 DE FEBRER

GRAVACIÓ DEL SEGON DISC

Després de dos anys de la nostra primera gravació, estem davant d'un repte, potser més important que el primer, donat la dificultat de les cançons

En l'apunt del mestre de la memòria de l'any 2012, l'Eloi fa una sèrie de reflexions, que les hauríem de fer nostres: ens parla de que fent una mirada enrere podem sentir un cert vertigen, en veure el que hem aconseguit sense que ens ho haguéssim ni tan sols proposat, també ens parla d'anar pas a pas, estimant el que fem, sentint-nos part de quelcom important, perquè el que fem si que importa, esforçar-nos individualment, sense proposar-nos reptes que ens facin sentir pressionats, també ens diu que el secret d'estimar el que fem, sense

vanitat però amb rigor. Per acabar la seva reflexió ens parla d'estimar les nostres cançons, el nostres compositors, la nostra llengua, i el nostres poetes, i amb tot això a l'esquena, hem de continuar perquè ningú no ens podrà aturar.

I es amb tot això que avui, i sense haver-nos-ho proposat estem on estem en aquests moments, després de dos anys de la nostra primera gravació, estem davant d'un repte, potser més important que el primer, donat la dificultat de les cançons que formen part d'aquest darrer

treball, i aquí estem, il·lusionats i, com diu l'Eloi sense aturar-nos.

A les 10 del matí d'aquest dissabte 9 de febrer estàvem convocats a l'auditori Victòria dels Àngels i en aquest primer dia de gravació ens varem poder reunir 38 cantaires.

Un cop fets els preparatius tècnics pertinents, l'Eloi va donar les instruccions per a que aquests dies de gravació tot anés rodant.

Varem començar amb “lo pom de flors”, que varem anar treballant fins a que el mestre va considerar, després d’una bona estona, que la teníem prou afinada com per fer la gravació definitiva. Tot seguit, seguint el mateix procediment, el “Saltiró de la cardina”.

A les 11h 30m, descans de mitja hora, i a la represa, torn per “los pescadors” i ja per acabar, després d’un altre descans de 10 minuts, “la Maria de les trenes” que és la que més feina ens va donar.

A quarts de 3 cap a casa a descansar,

doncs diumenge, havíem de tornar-hi.

En la jornada de diumenge s’hi van poder afegir alguns companys que, per diferents motius, no van poder ser-hi dissabte. Aquesta vegada érem 42.

Més o menys igual que la de dissabte, varem gravar “a Montserrat”, “la Maquinista” “noies palamosines” i “les noies de la Torrassa”.

A la mitja hora de descans l’Eloi i el president la van aprofitar per comentar els últims projectes en els que haurem de

treballar al llarg de la temporada i que son molt engrescadors.

Cal esmentar que tot el cap de setmana ens va acompanyar en Jordi Roca responsable de la documentació gràfica i en Joaquim Villarronga, de la intendència.

Dissabte dia 16 a les 10h del matí ja tornàvem a ser al peu del canó per gravar les peces que faltaven i donar per acabada la gravació d’aquest C.D..

Varem començar amb la “Salve” d’en Millet, després “Juvenívola”, “les flors de

Maig” i “el meu avi”. Ja a ultima hora, l’Eloi en va demanar un últim esforç per repassar un parell de coses que no li van agradar de la gravació de la setmana passada.

Cap a 2/4 de 3, el mestre va donar per acabada la feina, i com a punt i final, ens va fer una petita reflexió sobre la importància que te de cara al futur, l’esforç que fem aquests dies de gravació, no tan sols per la implicació i compromís que ens obliga a fer, sinó també, perquè ens permet fer pinya i estrènyer lligams entre tots nosaltres. ■

L'esforç que fem
aquests dies de
gravació ens permet
fer pinya i estrènyer
lligams entre tots
nosaltres

31 DE MARÇ i 1 D'ABRIL
DIUMENGE I DILLUNS DE PASQUA
CARRERS DE SANT CUGAT

CARAMELLES

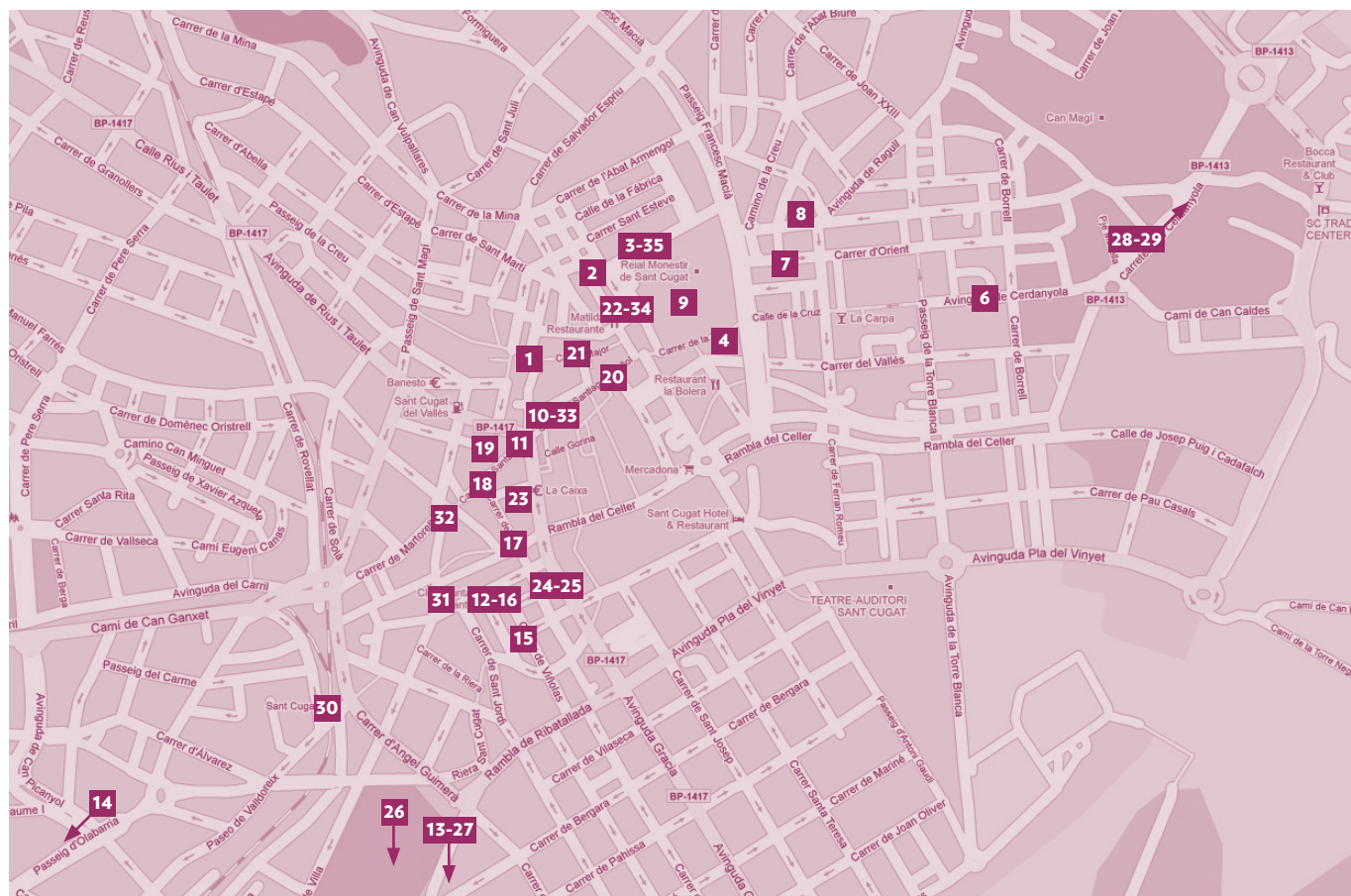
PLÀNOL DE LES CARMELLES

DIUMENGE 31 DE MARÇ

- 1 Plaça de Sant Pere
- 2 Cal Caballu
- 3 Monument a La Lira
- 4 Plaça del Rei
- 5 Llar d'Avis
- 6 Carretera de Cerdanyola
- 7 Cal Vinyeta
- 8 Llar d'Avis Santa Rosa
- 9 La Llotgeta del Monestir
- 10 Quatre Cantons
- 11 Carrer de Santa Maria
- 12 Plaça de Barcelona
- 13 Can Ollé
- 14 Cal Miñarro

DILLUNS DE PASQUA

- 15 Cal Boldú
- 16 Plaça de Barcelona
- 17 Carrer de Xeric
- 18 Fleca de Santa Maria
- 19 Gelateria Pros
- 20 Cal Sabat
- 21 Casa d'en Xavier Azqueta
- 22 Plaça d'Octavià
- 23 Cal Garrell
- 24 Cal Troyano
- 25 Cal Tartaner
- 26 Can Trabal
- 27 Cal Sivilla
- 28 Casa Puig Miquel
- 29 Casa Campany
- 30 Monument a Lluís Millet
- 31 Carrer de Valldoreix i Sant Antoni
- 32 Plaça de Doctor Galtés
- 33 Quatre Cantons
- 34 Plaça d'Octavià
- 35 Monument a La Lira

CARMELLES CANTADES*

A LA LIRA
 A MONTSERRAT
 CALA MONTGO
 COBLES MARINERES
 DAMUNT LA SORRA
 EL LLOP DE MAR
 EL MEU AVI
 EL SALTIRÓ DE LA CARDINA
 FLORS DEL VALLES
 GOIG DE PASQUA
 JOVENIVOLA
 LA DANSA DE L'AMOR
 L'EMPORDÀ
 L'HAVANERA DEL VALLES
 LA MAQUINISTA
 LA MARE CANTORA
 LA MARIA DE LES TRENS
 LA NIT DE L'AMOR
 LES NOIES DE LA TORRASSA
 LO POM DE FLORS
 LOS PERCADORS
 NIT BELLA
 NOIES PALAMOSINES
 PER TU PLORO
 SOM CATALANS
 SOM A PASQUA
 TORRUELLA VILA VELLA
 UN CANT FESTIU

89 CANÇONS CANTADES

* Dades recollides i facilitades per Jordi Farrés

LES MÉS CANTADES

1 PER TU PLORO (8)

2 A LA LIRA (5)
 EL MEU AVI (5)
 EL SALTIRÓ DE LA CARDINA (5)
 GOIG DE PASQUA (5)
 L'HAVANERA DEL VALLES (5)
 UN CANT FESTIU (5)

3 LA DANSA DE L'AMOR (4)
 L'EMPORDÀ (4)

4 CALA MONTGÓ (3)
 DAMUNT LA SORRA DAURADA (3)
 EL LLOP DE MAR (3)
 FLORS DEL VALLES (3)

...

Diumenge, 31 de març

Aquest 2013, la Pasqua ha arribat més aviat que altres anys i també més plujosa, no obstant nosaltres érem a l'hora i al lloc habitual (aixó si, amb el paraigua sota el braç) disposats a celebrar amb el mateix esperit, la festa de les Caramelles. Amb aquestes previsions, que ens va fer pensar que la gent no sortiria de casa, vam començar el recorregut que no varia gaire d'un any a l'altre: Plaça Sant Pere (davant del Mercat), Cal Caballu, el Monument a la Lira, la Llar d'avis,AVINGUDA

de Cerdanyola, i Plaça del Monestir.

Al Llarg d'aquest recorregut el temps va anar canviant, fins el punt de que quan vam arribar a la Plaça del Monestir, el cel estava amb un sòl esplendorós.

La cantada, val a dir-ho amb més gent que mai, i que per a nosaltres, hem de reconèixer que és un dels moments més emocionants de les Caramelles. Continuem cap a la Plaça Barcelona, prèvia parada als Quatre Cantons, on l'Alcaldeessa al capdavant de la Comissió

Municipal, ens esperaven per escoltar les Caramelles davant de la seu antiga de l'Ajuntament, on l'any passat, degut a les obres de remodelació de la plaça, no hi vam poder fer la cantada institucional. En acabar, i després d'escoltar els nostres amics de La Unió, refrigeri compartit, que ens ajuda a enfrontar amb més energia el tram final del diumenge, que continua a casa dels Juncosa -Oller i acaba a casa dels nostres amics Ana Mª Belzuz i Alfons Miñarro, que ens reben, com sempre amb una gran hospitalitat.

Aquest 2013, la Pasqua ha arribat més aviat que altres anys i també més plujós

El recorregut no varia gaire d'un any a l'altre: plaça Sant Pere, Cal Caballu, el monument a la Lira, la Llar d'avis, avinguda de Cerdanyola, i plaça del Monestir...

El temps va anar canviant, fins el punt de que quan vam arribar a la Plaça del Monestir, el cel estava amb un sòl esplendorós

Continuem cap a
la Plaça Barcelona,
on l'Alcaldeessa ens
espera al capdavant
de la Comissió
Municipal

Dilluns de Pasqua

En el primer assaig després de Les Caramelles, l'Eloi ens va comentar que, per ell, aquestes havien estat les millors Caramelles per ell viscudes. Serveix això de preàmbul per fer palès el fet de que per la majoria de nosaltres, és l'any, malgrat la pluja és l'any que més gent ens ha acompanyat, sobre tot al llarg de dilluns, que com sempre comença, a casa de la Rosa i el Troyano, amb l'esmorzar de germanor, on podem confirmar que any rere any, s'hi apunten més caramellaires,

Aquest dilluns, també es va llevar plujós com el diumenge, però no obstant la pluja no ens va deixar en tot el dia

fins el punt que ens estem plantejant demanar permís a l'Ajuntament per fer-lo a la plaça, doncs a casa d'en Joan ja no hi cabem.

Com es sabut tothom hi col·labora a l'hora de posar-hi el tec i el beure, per a que no ens falti de res, incloses les coques que la Teresa Boldú mai s'oblida de portar-nos, i que nosaltres li agraïm, fent la primera cantada de dilluns de vora a casa seva, moment també que aprofitem per fer la foto oficial.

Començem amb el tradicional esmorzar de Cal Troyano, on podem confirmar que any rere any, s'hi apunten més caramellaires

Aquest dilluns, també es va llevar plujós com el diumenge, però no obstant la pluja no ens va deixar en tot el dia, i tot i que al començar varem arribar a pensar que degut al temps ens podíem arribar a trobar sols pels carrers, és l'any que més seguidors hem tingut, això sí amb el paraigua obert, al llarg de tot el dilluns.

Del recorregut, dir el de sempre, Gelateria Pros, Quatre Cantons, Pastisseria Sàbat, carrer Major amb la família Azqueta - Magrans, Cal Tartroner, Cal Troyano, Can Trabal i Srs Sivilla. Aquest

La Teresa Boldú mai s'oblida de portar-nos les coques, i que nosaltres li agràim, fent la primera cantada de dilluns de vora a casa seva

any ens varem saltar la cantada a casa del President, degut a l'estat de salut de la "Cisqueta", mare de la seva esposa Anita.

De casa dels Srs Sivilla a Bellaterra on ens vam haver d'esforçar de valent per poder cantar "Los Pescadores" i "la Maquinista", que son dues de les peces que ens va demanar de cantar (l'amfitrió) el nostre amic i cantaire Francesc Campmany

Per la tarda destacar dues coses, una, i perdoneu la reiteració, la gran quantitat

de gent que ens va acompanyar a pesar de la pluja, i l'altra que vam tenir l'honor de que al llarg de tot el recorregut, ens va acompanyar el President de la Federació de Cors de Clavé, Sr Cruells, junt amb la seva esposa.

Pel que fa al recorregut, no varia: cantada a la memòria de qui va ser per un temps director de la nostra entitat, Sr Lluís Millet, a la plaça de la Estació i tot seguit, c/ Valldoreix, Plaça Dr. Galtès, c/ Santa Maria, i Santiago Russinyol, fins arribar a la plaça Octavià, on fem

la última cantada general dedicada als nostres seguidors, amb qui reafirmem el nostre compromís de seguir treballant per el nostre País i acabant davant del nostre monument on, per acabar la festa cantem l'Empordà i l'himne "Som Catalans".

Finalment i amb el desig de retrobament l'any vinent, coca i vi per a tothom, i amb aquest bagatge ens anem contents cap a casa. Salut Cantors. ■

Al començar varem arribar a pensar que degut al temps ens podíem arribar a trobar sols pels carrers

A la plaça de Barcelona: la tradicional fotografia oficial de la temporada

El recorregut de sempre: Gelateria Pros, Quatre Cantons, Pastisseria Sàbat...

... carrer Major amb la família Azqueta -Magrans, Cal Tartraner, Cal Troyano, Can Trabal...

Enguany ens varem saltar la cantada a casa del President, degut a l'estat de salut de la "Cisqueta"

Vam tenir l'honor de que al llarg de tot el recorregut, ens acompanyés el President de la Federació de Cors de Clavé, Sr Cruells

CARAMELLES

A Can Trabal vam gaudir de la tradicional 'cargolada' que la pluja no va deslluir

A casa dels Srs Sivilla a
Bellaterra on ens vam
haver d'esforçar de
valent per poder cantar
"Los Pescadors" i "la
Maquinista

És l'any que més seguidors hem tingut, això sí, amb el paraigua obert, al llarg de tot el dilluns

Finalment i
amb el desig de
retrobarment l'any
vinent, coca i vi
per a tothom

En el primer assaig
després de Les
Caramelles, l'Eloi ens
va comentar que, per
ell, aquestes havien
estat les millors

23 D'ABRIL

SANT JORDI

Des que fa dos anys varem prendre el compromís de participar com entitat a la Diada de Sant Jordi, la parada de La Lira comença a formar part del paisatge habitual de l'entorn del Monestir.

A 2/4 de vuit del matí els responsables de la Comissió encarregada del tema, estàvem al peu del canó, disposats a afrontar la llarga jornada amb il·lusió i amb el desig de que en el transcurs del dia, ens vingués a visitar molta gent (cosa que així va ser) a qui donar a

conèixer les nostres activitats. En mes o menys una hora ho varem tenir tot a punt, i, la veritat és que cada any la parada fa més goig.

El dia es va llevar clar i net de núvols, i ja des de primera hora la plaça es trobava amb una activitat frenètica, per tenir-ho tot a punt esperant l'arribada dels més matiners.

A la nostra parada hi oferíem de tot: El llibre dels 125 anys, encara vigent, el C.D. dedicat a les Caramelles, la

memòria del 2012, i, com a protagonista, el C. Gravat el mes de Febrer (2on de la nostra història) amb el títol "La Lira canta a Clavé" també s'hi podien trobar records, fotografies de cantaires, presidents, directors i membres de les Juntes, que han anat passant per La Lira al llarg de la seva història. També s'hi podien veure unes magnífiques fotografies de la nostra actuació al Palau de la Música al passat mes de Juny.

A mes de familiars i amics, no van deixar de passar a saludar-nos les autoritats de

A mes de familiars i amics, no van deixar de passar a saludar-nos les autoritats de la Ciutat, encapçalats per l'Alcalde

La parada de La Lira comença a formar part del paisatge habitual de l'entorn del Monestir

la Ciutat, encapçalats per l'Alcalde, Mercè Conesa i el Regidor de Cultura, Sr. Escura, que va aprofitar l'ocasió per esperonar-nos a seguir amb la nostra feina, amb la mateixa il·lusió de sempre.

El dia va anar discorrent amb més o menys activitat fins que cap allà quarts de sis, varen anar apareixent els caramellaires, puix a les 6 de la tarda estava prevista la presentació del nou C.D

PRESENTACIÓ DEL DISC

Un dels actes programats de la Festivitat de Sant Jordi, era la presentació del segon C. D. gravat per La Lira.

La presentació es celebra amb la màxima solemnitat: al Claustre del Monestir amb una mesa presidencial composta pel Regidor de Cultura, en Xavier Escura, el Crític en Eduard Jener, el President de l'Entitat, en Josep Garrell i el Mestre l'Eloi Jover, i nombros públic que omplia la sala.

A banda de les benvingudes i salutacions de rigor, fetes pel President Josep Garrell, i la intervenció del mestre Eloi Jover, cal destacar el parlament del crític musical que es va començar lloant la estètica del CD, i va analitzar les vuit peces que confegeixen el disc, remarcant que "los Pescadores" s'ha convertit en una de les millors peces del repertori, comentant així mateix el meu avi amb quin autor (Ortega Monasterio) va poder conèixer a Menorca, ressaltant que el CD "és un maó més en la construcció d'un edifici que cal aixecar des de tots els àmbits del país".

La presentació del segon disc es va celebrar amb la màxima solemnitat al Claustre del Monestir

Tot sortint de l'acte de la presentació varem cantar tres o quatre peces davant la parada amb gran afluència de públic

En Xavier Escura, va iniciar el parlament relacionant la biografia d'en Clavé, amb gran profunditat des del punt de vista polític, social, i de país "És mèrit de Clavé haver introduït el món coral a Catalunya, tot connectant-lo amb la tradició musical i cultural europees. Forní d'eines culturals la classe obrera, a qui dotà de formació i d'una autoestima i sentiment de pertinença a una pròpia llengua, cultura i país, aleshores inèdits. El seu paper fou determinant en el impuls d'un

moviment associatiu que esdevindrà, fins al dia d'avui, un eix vertebrador de primer ordre de la societat catalana".

També va remarcar la responsabilitat històrica de La Lira per continuar, i continuar en la progressió actual, que va atribuir a "l'afortunada simbiosi i entesa amb el seu actual director, Eloi Jover, que fa que s'hagi creat un cercle virtuos de rigor i autoexigència que es retroalimenta i dóna uns fruits constatables any

rere any, actuació rere actuació. Amb un rigor professional, però, que no margina la il·lusió, la camaraderia ni el bon humor. La trajectòria ascendent i exitosa resta garantida per molts anys".

Tot sortint de l'acte de la presentació varem cantar tres o quatre peces davant la parada amb gran afluència de públic.

A quarts de nou del vespre varem començar a desmuntar la paradeta, val a

dir-ho amb certa pressa, doncs a quarts de nou hi havia partit de la Champions amb el Barça, i que mal que ens pesi hem de recordar va ser una gran decepció gairebé per a tothom.

Malgrat això per La Lira el dia va ser magnífic, doncs jugàvem un partit diferent al del Barça, i hem de considerar que el resultat va ser positiu. ■

1 DE MAIG

ARROSSADA A CAL MIÑARRO

Dues coses hem de destacar aquest any de l'arrossada que celebrem a casa de l'Alfons Miñarro i l'Anna M^a que, com sempre, ens obren les portes de la seva llar i fa que ens sentim com a casa.

La primera la gran quantitat de cantaires familiars i amics (més d'un centenar), que ens hi varem arreplegar, i la segona que aquesta vegada "Les Lirones", com elles mateixes es van definir, ens tenien preparada una sorpresa, que un cop es va destapar, hem de reconèixer que a tots ens va deixar bocabadats.

Però anem a pams.

De l'arròs que dir? Com sempre preparat pel Paco, boníssim...un 10! I de la resta del personal, doncs també tothom disposat a treballar i col·laborar per que no hi faltés de res.

La veritat es que, un cop entaulats al pati, feia goig.

Però el millor va arribar cap a quarts de cinc de la tarda, quan van anar apareixent dalt d'un escenari que hi havia

preparat, la major part de les dones dels cantaires uniformades amb una samarreta blanca amb l'escut de La Lira al pit, barretina i un nom gravat que les identificava com a Lirones, darrere d'elles, com es protocol·lari, la Directora Esther Miñarro, i això ja va ser l'apoteosi. Un cop feta la presentació per part de la Montse, van començar a fer una paròdia de tot allò que els homes fan dalt de l'escenari. A més a més li van donar a tota la seva actuació, un cert to reivindicatiu del paper important que les dones juguen en l'entorn del nostre Cor.

Enguany destacar la gran quantitat de cantaires familiars i amics (més d'un centenar), que ens hi varem arreplegar

Però el millor va arribar cap a quarts de cinc de la tarda, quan van anar apareixent dalt d'un escenari Les Lirones!

No podia faltar l'actuació de La Lira, interpretant “El llop de mar” dedicada al Miquel Garrell i en Joan Casjuana

Van començar fent respiracions, l'helicòpter”, moviments de relaxació, etc. etc. per continuar movent-se d'un cantó a l'altre de manera compassada, cosa que va fer que el riure de tothom anés pujant de nivell, i ja la traca final va arribar quan se'ls hi van començar a caure les partitures a terra (cosa que a nosaltres no ens passa mai) i que va comportar la desaprovació de la Directora.

Va ser una actuació magnífica i que se-

gur que tots la recordarem durant molts anys. Genial!

A continuació, ja més seriosament i dirigides per la Esther, van interpretar 3 peces del repertori de La Lira: “Damunt la sorra daurada”, “Cobles marineres del secà” (amb lletra adaptada pel moment) tot això amb un to festiu però seguint fent èmfasi amb el paper que elles juguen al voltant de La Lira, per si a algú de nosaltres no ens havia quedat clar.

A continuació, Laura filla del nostre Director Eloi Jover va interpretar acompanyada a la viola un cant a la mort titulat Elegia.

I ja encarant el tram final, no podia faltar l'actuació de La Lira, interpretant “El llop de mar” dedicada al Miquel Garrell i en Joan Casjuana per el seu aniversari i “El meu avi” al Rafa Reyes per haver estat avi per primer cop.

Al final “Les Lirones” van tenir el detall de regalar al “Lirons” un ram de flors fetes amb llaminadures. Tot un detall!

I, ja finalment hi va haver una cantada conjunta, amb una adaptació feta per en Francesc Planells de la cançó “Volaré” i amb lletra dedicada a la família Miñarro com agraïment a la seva generositat.

Va ser una jornada magnífica! ■

5 DE MAIG

CARMELLES A LA BARCELONETA

Davant la mateixa església, un 14 d'Agost de 1850, La Fraternitat, dirigits per Josep Anselm Clavé, va realitzar la seva primera actuació

Organitzada pel Selectiu de Cantaires de la Barceloneta i amb la col·laboració de la Federació de Cors de Clavé, es va celebrar la 21ª Trobada de Caramelles de la Barceloneta, a la que varem estar convidats aquest 5 de Maig.

La sortida estava fixada per a 2/4 de nou del matí al lloc de sempre, on ens hi esperava l'autocar que la Federació va posar al nostre servei.

En mitja hora érem al lloc de trobada,

la Plaça de la Barceloneta davant de l'Església de Sant Miquel del Port.

Per la festa hi van estar convidades 12 Corals i que un cop acomodades les viandes que ens havien preparat, varem oferir una peça cadascú de nosaltres, a tall de presentació. La Lira va cantar la Dansa de l'Amor.

És important remarcar, que aquest inici de cantada i també la cloenda es va fer a la mateixa plaça i davant la mateixa

església, en que un 14 d'Agost de 1850, La Fraternitat –després la Euterpe – , la primera Societat Coral d'Espanya, amb una cinquantena d'homes dirigits per Josep Anselm Clavé, va realitzar la seva primera actuació.

A 2/4 de dotze, varem començar a cantar Caramelles pel barri i en el lloc on la Organització ens havia assignat prèviament, així varem anar fent fins la una, que ens varem retrobar a la plaça, on, com a cloenda, el President de la

Federació, Josep Cruells, va agrair a tothom la assistència a l'acte, i ens va esperonar a seguir defensant i divulgant els valors que ens va ensenyar el nostre mestre i fundador Josep Anselm Clavé.

Per acabar la jornada, la Societat Coral La Lira, va interpretar tres peces de Clavé: A Montserrat, Lo pom de flors, i Los pescadors, acompanyats per Diego Lahuerta a l'acordió i dirigits pel nostre mestre Eloi Jover. ■

18 DE MAIG

EXCURSIÓ AL BERGUEDÀ

Ha estat una sortida sorpresa, doncs els responsables d'organitzar-la, en Toni Gomez i en Benet Dinarés, van decidir no dir a ningú

La excursió d'aquest 2013 de La Lira ha tingut un tret diferencial respecte a qualsevol altre que ha fet la nostra entitat, i és que ha estat una **sortida sorpresa**, doncs els responsables d'organitzar-la, en Toni Gomez i en Benet Dinarés, van decidir no dir a ningú on ens portarien, cosa que va ser acceptada per tothom de bon grat, de manera que la anirien explicant a mesura que ens hi anéssim trobant.

A 2/4 de nou del matí, obedients com sempre, érem al lloc de sortida habitual:

Al Pla del Vinyet.

Abans de començar el viatge hem de recordar que en Sergi Gimenez, havia organitzat una porra per veure qui endevinava la Comarca on aniríem a parar; tot just sortir de Sant Cugat veiem que l'autocar enfila la autopista en direcció a Manresa. Passat Sallent parem per esmorzar a La Masia Puigbó a tocar l'autopista, construïda a l'any 1498.

En baixar de l'autocar varem haver de fer la entrega als organitzadors de

Els nous cantaires varen haver de fer el seu “discursot”, i va obrir camí en Jaume Jané amb un vers de J.V.Foix

l'autorització que varen signar les nostres parelles, requisit indispensable per poder anar d'excursió. Per anar entretenint la gana mentre esperàvem les viandes varem cantar “La Dansa de l'Amor” en honor dels amfitrions, i de l'esmorzar val a dir, com sempre: bon pa, bon embotit, i bon rotllo.

Al llarg de l'esmorzar, i com és preceptiu, els nous cantaires varen haver de fer el seu “discursot”, i va obrir camí en Jaume Jané amb un vers de J.V.Foix amb lletra adaptada pel moment. Tot seguit,

Ens havien preparat una visita guiada a la Colònia de Sant Corneli, fundada a finals del s. XIX

Pere Vilarasau fill, en Sergi Gimenez i en Quim Plà. Al final, tot i que no els hi tocava, en Cisco Llamas i en Pere Vilarasau pare, varen voler dirigir unes paraules a tothom, mostrant el seu agraïment per poder formar part d'aquesta gran família que és La Lira.

En acabat l'esmorzar continuem direcció Berga, i Guardiola de Berguedà, i tot just passar l'embassament de la Baells, girem cap a Sant Corneli, on en Benet i en Toni ens havien preparat una visita guiada a la Colònia de Sant Corneli,

fundada a finals del S.XIX, per allotjar a la població que treballava a les mines i les seves famílies.

La visita, entre les que destacava un audiovisual, ens donava a conèixer com era la vida dels treballadors dins de la mina, com la de tota la gent dins la Colònia.

Hem d'agrair, tan en Toni com en Benet que tinguin cura de donar-li a les sortides aquest caire cultural, que ens permet, a més de passar-ho be, conèixer part de la història del nostre país, que per molts de

nosaltres, segurament, és desconeguda.

En acabar la visita, ens esperava una sorpresa, i és que l'autocar havia desaparegut, i al preguntar el motiu, se'ns va informar que havia tingut una avaria i trigaria un parell d'hores per estar disponible per continuar l'excursió. Però resulta que allò de l'avaria, era una part més del calaix de sorpreses que els organitzadors ens havien preparat, de sobte, i mentre lamentàvem la nostra mala sort, va aparèixer un tractor, tirant d'un trenet de joguina, que ens ofereix de portar-nos

La visita, entre les que destacava un audiovisual, ens donava a conèixer com era la vida dels treballadors dins de la mina

fins el lloc del dinar perquè la espera no se'ns fes tan llarga.

Pugem a dalt del tractor i comença a portar-nos per uns paratges magnífics, i va ser llavors quan varem començar a adonar-nos, que tot allò estava preparat, ni avaria, ni res!

Encara, però no sabíem on anàvem, però al cap de mitja hora, varem fer una parada a Sant Julià de Freixans del S.X que es a tocar de la carretera que va de Guardiola de Berguedà fins a Saldes. Allí

Hem d'agrair, tan en Toni com en Benet que tinguin cura de donar-li a les sortides aquest caire cultural, que ens permet, a més de passar-ho be, conèixer part de la història del nostre país, que per molts de nosaltres, segurament, és desconeguda.

aixoplugats entre aquelles parets centenàries, varem cantar la Salve de Millet.

Cap a 2/4 de 3, tornem a l'autocar que enfila la carretera que va de Guardiola a Saldes, camí del Pedraforca on no varem arribar, doncs tot just passat Massaners, el trenet es para davant del Restaurant Pedraforca, i amb el que posem punt i final a la sorpresa.

El lloc del dinar, val a dir espectacular per les vistes que tenia sobre el Pedraforca, i el dinar, com sempre, correcte, i en el trans-

curs del mateix van tenir de fer el "discurset" els membres de La Lira que no l'havien fet a l'emorçar, a saber: en Rafael Grau "Xinot" en Francesc Planells, i en Francesc Tortosa. El parlament d'en Rafael Grau va ser correcte i curtet, però el de F. Planells i en F. Tortosa, "immenjables", doncs es van passar un munt, del temps estipulat. A més en Tortosa va incorporar en el discurs, una declaració de divorci signada per la seva parella, en ple ús de les seves facultats, na Mª Assumpta Corbella, i que a hores d'ara, no sabem si s'ha produït.

Per acabar i, com és costum, varem cantar tres peces del nostre repertori en honor a tota la gent de l'Hostal que ens va acollir d'una manera magnífica, i tot seguit cap a casa, on varem arribar cap a 2/4 de 8. Tots al tornar, varem estar d'acord que la idea de preparar una excursió sorpresa, va ser una magnífica idea, tant per el lloc escollit, com per la forma d'organitzar-la.

Felicitats Toni i Benet.

Ah! Per cert, la porra se la va endur el "Quenyo". ■

Ens esperava una sorpresa, i és que l'autocar havia desaparegut!

El lloc del dinar, val a dir espectacular per les vistes que tenia sobre el Pedraforca

25 DE MAIG

GRAVACIÓ TV3

Co-dirigida per Joan Gallifa i Toni Tortajada, “300” és una producció del departament de nous formats de TV-3 en que es vol explorar a través de sis episodis temàtics diferents fragments de la Història de Catalunya des de 1714 fins ara, i que s’emetrà el 2014.

És en aquest context que La Lira varem estar convidats en la gravació d’una part d’un d’aquests episodis, per la qual cosa estàvem citats a les deu en punt en el lloc habitual.

El lloc escollit per fer la gravació, era la plaça de la Barceloneta i just davant de l’Església de Sant Miquel del Port, lloc on Josep Anselm Clavé, el 1850, al capdavant de 50 homes va realitzar la cantada de la que va ser la primera Coral d’Espanya: La Fraternitat.

En el viatge cap el lloc de trobada, i, per donar temps a fer una part de la gravació dins del autocar, els responsables varen decidir fer una petita volta pel litoral, i allargar una mica el recorregut, en el transcurs del mateix, varen entre-

vistar el nostre Director, i també van gravar petits apunts de peces del nostre repertori.

Un cop arribats a lloc prop de les 11h, ja va ser un no parar i el matí va anar transcorrent, entre trobar el lloc adequat per gravar i repetir tantes vegades com fes falta, fins a quatre cops cada una, les peces escollides, i que els tècnics les donessin per bones.

Varem cantar “Los Goces del alma” i “La Maquinista”, ambdues d’en Josep

En el viatge cap el lloc de trobada, i, per donar temps a fer una part de la gravació dins del autocar, els responsables varen decidir fer una petita volta pel litoral

Al llarg de tot el matí
varem gaudir de
l'acompanyament de
nombrós públic que
passejant, pel barri,
quedava encuriolit
per el que allí s'estava
gravant

Anselm Clavé i en acabar, l'Eloi es va mostrar satisfet de com havia anat la feina, en la que varem estar acompanyats per l'Artur Regada al contrabaix i en Diego Lahuerta a l'acordió.

Hem de destacar el treball, fet per en Xavier Grau, ja quasi "percussionista oficial" de La Lira acompanyat per en Josep Garrell.

També val a dir que al llarg de tot el matí varem gaudir de l'acompanyament de nombrós públic que passejant, pel barri, quedava encuriósit per el que allí s'estava gravant.

A quarts de tres arribàvem a Sant Cugat, cansats però contents per haver viscut una experiència nova per la majoria de nosaltres. ■

Varem cantar
"Los Goces del alma"
i "La Maquinista",
ambdues d'en Josep
Anselm Clavé

El lloc escollit per fer la gravació, era la plaça de la Barceloneta i just davant de l'Església de Sant Miquel del Port, lloc on Josep Anselm Clavé, el 1850 al capdavant de 50 homes va realitzar la cantada de la que va ser la primera coral d'Espanya: La Fraternitat.

2 DE JUNY

SANT CUGAT ACTIU

Amb motiu de la 12ª edició del Sant Cugat Actiu, i sota el lema Sant Cugat Punt de Trobada, es va celebrar la Mostra que dividida en deu espais temàtics, pretén mostrar la vitalitat de la ciutat en diferents àmbits, des de l'empresarial, el comercial, el cultural, etc. etc..

Per aquest motiu, varem estar convidats a fer un petit Concert a la Plaça de Mo-

nestir i que una vegada més ens permet, a partir del nostre compromís, donar a conèixer el Cant Coral del nostre País, cosa que fa que ens sentim part important de l' ampli teixit social que existeix a la nostra Ciutat.

Va ser una cantada de poc més de mitja hora i que, com sempre, va estar molt ben acollida pels nostres amics i simpatitzants. ■

Acte de record de les persones enterrades a Barcelona

Concert per al record al cementiri de Montjuïc

BARCELONA ► Cementiris de Barcelona va celebrar ahir Un concert per al record, en memòria de les persones enterrades als cementiris de la ciutat, en especial els que han mort durant l'últim any. El concert, que va tenir lloc al fossar de la Pedrera del cementiri de Montjuïc, va combinar la música amb la lectura de fragments literaris per l'actor Pere Arquillué, El quartet Nessim Dorma, la Societat Coral Joventut Trianeca, la Societat Coral la Lira, el pianista José Menor i la cantant Helen Rowson, sota la direcció musical de Bàrbara Granados, van interpretar les peces musicals. En aquesta ocasió va col·laborar també la Federació de Cors de Clavé. / Redacció

11 DE JUNY

UN CONCERT PEL RECORD

Per quart any consecutiu, i en un lloc tan especial com és el **Fossar de la Pedrera** es va celebrar el *Concert per el Record* en memòria de les persones enterrades en el decurs del darrer any.

La Federació de Cors de Clavé estava convidada a l'acte i va designar a La Lira per participar-hi, però na varem estar sols, puix que en un acte presentat per l'actor Pere Arquillué, i sota la direcció

musical de Barbara Granados, també hi van estar presents: la Societat Coral Joventut Tianenca, el Quartet de corda Nessum Dorma, el pianista, José Menor, y la cantant Helen Rowson.

Va ser un acte senzill, que al llarg de girebé dues hores, ens va transportar en el record des de Salvador Espriu, Joan Manen, Amadeu Vives, Josep Mª de Sagarra, Enric Granados, Joan Brossa, Frederic Mom-

pou, Josep Anselm i en Joan Maragall.

També hi va haver un record especial per en Terenci Moix i Manuel Vazquez Montalban, ambdós traspassats ara fa deu anys.

La Lira davant de més d'un miler de persones va interpretar L'Empordà i Los Pescadores, com sempre acompanyats a l'acordió per Diego Lahuerta i sota la direcció del nostre mestre, Eloi Jové.

En un lloc tan especial com és el Fossar de la Pedrera es va celebrar el Concert per el Record en memòria de les persones enterrades en el decurs de l'any

Varem cantar de cançó comuna amb la Joventut Tianenca i la solista Helen Rowson la Cançó de Pau i el Virolai per cloure l'acte.

En tornar cap a casa la majoria varem coincidir que tant per l'acte per si mateix, com per el lloc on es va celebrar, ha estat un dels concerts amb més carrega emotiva en que hem participat últimament. ■

Ha estat un dels concerts amb més carrega emotiva en que hem participat últimament

15 DE JUNY

NITS DE MÚSICA AL CLAUSTRE

Les nits de música al Claustre tornen a omplir d'activitat cultural l'arribada de l'estiu. I és amb aquest motiu que la Societat Coral La Lira i l'Aliança de La Garriga ens varem ajuntar per realitzar el segon Concert d'aquest nou Cicle.

Primer, per separat i després de manera conjunta, varem cantar sota la Direcció dels nostres respectius Directors, Enric Roca i Eloi Jové, peces dels nostres repertoris habituals que van des de La Maria de les trenes i Los Pescadors per part nostra

a Cantde Primavera i Flor de La Garriga per part dels nostres convidats.

Respecte als cants comuns varem interpretar: A Montserrat, Lo pom de flors, Les flors de Maig, i La Maquinista, totes elles de Josep Anselm Clavé.

Val a dir que tan en les nostres cançons com en les dels Cants Comuns, varem estar acompanyats per en Diego Lahuerta a l'acordió i Artur Regada al contrabaix.

Al final de la nostra actuació, l'Eloi ens va fer cantar com a "bis" Los Goces del alma en senyal d'agraïment per la magnífica rebuda que varem tenir per part del nombrós públic que omplia tot l'aforament del magnífic Claustre del nostre Monestir.

La jornada va finalitzar amb un ressopó a la Casa de Cultura, amb els nostres amics del Cor de La Garriga, i acompanyants. ■

ACTIVITATS

Arrels profundes

Eduard Jener
Crític

Segon concert del nou cicle de Nits de Música al Claustre amb una presència potent d'homages que canten. Aquesta presentació, en paraules del president de La Lira, Josep Garrell, no és banal. Josep Anselm Clavé, barceloní del barri de la Ribera, intueix en un moment de la seva vida que cal fer alguna cosa per recuperar la dignitat i la força dels obrers, després també dels camperols, per tornar-los a una vida social activa, en els propis bars si convé, però amb un sentit cooperatiu i un afany de reivindicació de ciutadania basat en un sentiment intens de l'origen republicà, de la triada repetida però no desapareguda: llibertat, igualtat i fraternitat. Ara més que mai.

La Societat Coral La Lira de Sant Cugat del Vallès i la Societat Coral L'Aliança de La Garriga, "el coro", s'ajunten per interpretar, primer per separat i després plegats, cançons de diferents èpoques, algunes centenàries com elles mateixes, i ho fan amb l'alegria i la força de la joventut que sorgeix de veus que són, abans que altra cosa, una manifestació de fidelitat a una manera de ser, una demostració que les arrels profundes que les agermanen són vives, una realitat que en el cas de La Lira es mostra i demostra amb una renovació que, des de fa pocs anys, ha afegit aquesta saba necessària per resistir i prosperar.

La Lira amb Diego Lahuerta, acordió, i Artur Regada, contrabaix, sona esplèndida sota la batuta plena de matisos del mestre Eloi Jover. La musicalitat, l'harmonia hi són a "El saltiró de la cardina", o tancant la seva part amb "Els pescadors" de Clavé, amb un inici totalment verdidi, i tres seccions que fan resplendir la música i el cant del treball comú. Després L'Aliança ens porta "Flor de La Garriga", un valset, o l'emotiva "Per tu ploro" i acaba amb "La mare cantora" de Vicenç Bou.

Plegats canten Clavé: "A Montserrat", "Lo pom de flors", "Les flors de maig" i el vigorós esclat de "La maquinista" amb un tipus de percussió conseqüent. Força, emoció, nivell elogiable per la quasi improvisació. Som i serem....!

Societat Coral La Lira #CEDIDA

30 DE JUNY

CONCERT DE FESTA MAJOR

Sota el títol "La Lira Simfònica", la Societat Coral La Lira i l'Orquestra Simfònica Sant Cugat van decidir, per primera vegada, interpretar de manera conjunta el Concert de Festa Major.

Va ser una idea sorgida de la col·laboració entre els directors d'ambdues entitats i molt ben acollida per tothom.

També volem destacar que els músics de l'Orquestra varen participar de forma totalment desinteressada.

Fer el Concert de manera conjunta, va

obligar a canviar el lloc on habitualment es feia, la Plaça de Barcelona, per el Hall del Teatre Auditori.

El Concert estava programat per a 2/4 de 9 del vespre, i cal dir que el Hall del Teatre Auditori feia goig, doncs prop de 400 persones, l'omplien de gom a gom.

La primera part de les tres que constava el programa, va ser interpretada per La Lira, que va oferir peces del seu repertori habitual.

La segona, la Orquestra Simfònica

Sant Cugat, sota la direcció del Mestre Josep Ferré, va interpretar la Jota de Falset, l'aplec i la Sardana d'Empúries.

A la tercera part amb la interpretació de la Soprano santcugatena Júlia Ferrés Llongueras, La Lira i l'Orquestra varen interpretar: Va pensiero, Chacun le sait, la Fille du Regiment, la Maria de les trenes, i una estrena d'una versió del Mestre Josep Ferré per a Cor d'homes i Orquestra, del popular Paga-li Joan.

Per acabar, i ja amb tot el Hall de l'Auditori entregat i de manera conjunta,

vam cantar la Santa Espina, en versió original i que ens varem veure obligats a repetir.

Va ser una experiència nova, creiem inoblidable, i que amb el recolzament de nombrosos amics, familiars col·laboradors i autoritats, que ens varen voler acompanyar, esperem poder tornar a repetir.

També hem d'agrair tot l'ajut i facilitats que ens varen donar el responsables del Teatre Auditori. ■

El Hall del Teatre Auditori feia goig, doncs prop de 400 persones, l'omplien de gom a gom

4 DE JULIOL

ASSEMBLEA DE LA SOCIETAT CORAL LA LIRA

El dia 4 de juliol a les 21h 20m, es celebrà a la Casa de Cultura l'assemblea anual reglamentaria de la Societat Coral La Lira, presidida pel president Josep Garrell, i el Director Eloi Jové assistits pel vicepresident Antoni Gómez, Joan Artigas i Josep Castellví.

Es va fer un repàs de les activitats de l'any anterior, destacant el canvi de local d'assaigs per problemes del CMSC, i el corresponent canvi de domicili fiscal. Així mateix es va comentar el progrés qualitatiu que està experimentant el nostre Cor en les diferents actuacions, i la possibilitat d'incorporar noves peces d'En Clavé al repertori.

Es va fer un resum abreujat de l'estat de comptes fins el 31 de desembre i l'estat actual de la tresoreria.

Es va anunciar el calendari previst d'actuacions, amb les modificacions i adaptacions que siguin precisos.

En el torn de precís i preguntes hi va haver diverses intervencions, crítiques però positives que varen ser recollides pel vice-president - actuant de Secretari- per debatre-les a la Junta i prendre les decisions oportunes.

En acabat es va oferir un pisolabis de germanor, amb gran intercanvi d'opinions, i en homenatge a Jaume Pahissa, que estava absent. ■

Es va comentar el progrés qualitatiu que està experimentant el nostre Cor en les diferents actuacions, i la possibilitat d'incorporar noves peces d'En Clavé al repertori

13 DE JULIOL

HOMENATGE AL CANT CORAL CATALÀ

El 13 de juliol al pati del Xifré d'Arenys de Mar es va celebrar el concert de commemoració dels 150 anys de la Societat Coral l'Esperança de la població del Maresme. Aquest acte va servir per retre homenatge al Cant Coral Català.

En el mateix van participar-hi, amés del nostre Cor, la Societat Coral l'Esperança d'Arenys de Mar, la Societat l'Aliança de La Garriga, la Societat Coral Jovenut Tianenca i l'Agrupació Musical de Cerdanyola del Vallès.

El programa en forma de "Cantata" estava compostat per frag-

ments de peces de Josep Anselm Clavé, Ambroise Thomas, Rafael Martínez Valls, Josep Mut, Ricard Viladesau i Enric Morera amb l'acompanyament musical de l'Agrupació Musical de Cerdanyola del Vallès i tot sota l'adaptació i direcció del mestre Josep Mut.

Uns dies abans d'aquest Concert hi va haver una trobada de Cors Claretians -entre ells La Lira- a la mateixa població, on es va descobrir una placa, com a reconeixement per la tasca realitzada al llarg de 150 anys per la Coral que ens va acollir aquest 13 de juliol. ■

Aquesta celebració, és una prova més de la implicació que La Lira segueix tenint en tots els esdeveniments de caire social

26 DE JULIOL

CAMPIONAT DE FUTBOL 7 DE L'ICUP

Aquest 27 de juliol La Lira junt amb l'Esbart de Sant Cugat, varem estar convidats a col·laborar en un espectacle audiovisual de música i ball, amb motiu de la Copa Internacional de Futbol -7 per a persones amb lesió cerebral.

En l'esdeveniment esportiu hi varen participar 320 esportistes paralímpics, de 16 seleccions nacionals entre les que podem destacar: Brasil, Argentina, Holanda, Anglaterra, Rússia, Espanya, etc.

Aquest esdeveniment que té un caire

social i esportiu, va esser apadrinat per el jugador del F.C. Barcelona, en Xavi Hernández i en el que hi van col·laborar més d'un centenar de voluntaris.

El partit inaugural va enfrontar els equips d'Espanya i Canadà, i va acabar amb victòria dels canadencs per 1 a 6.

L'esdeveniment es va celebrar a la Z.E.M. Jaume Tubau, que era plena de gom a gom i estava presidit per l'alcalde de Sant Cugat, Mercè Conesa, i també van ser-hi presents, el president de la Diputa-

ció de Barcelona, Salvador Esteve, el president de la Federació esportiva Catalana de paralítics cerebrals, Sr Carlos Muñoz i el president del Comité de Futbol -7 cerebral paraly International Sports and recreation association, Sr. Tor Langer.

Aquesta celebració, és una prova més de la implicació que La Lira segueix tenint en tots els esdeveniments de caire social, ja no tan sols a nivell de la nostra ciutat, sinó també del nostre país. Varem interpretar: "The impossible dream". ■

Hi varen participar 320 esportistes paralímpics, de 16 seleccions nacionals entre les que podem destacar: Brasil, Argentina, Holanda, Anglaterra, Rússia, Espanya, etc.

21 DE SETEMBRE

PATRIMONI VIU

En el marc de la sisena edició del Patrimoni viu es va celebrar als voltants de la Plaça de Barcelona, la Fira de les Portadores, que organitzades pel Museu de Sant Cugat pretén mostrar com era la vida del Sant Cugat rural quan l'activitat de la vinya representava el 80% de l'activitat econòmica del nostre poble.

En aquesta festa amenitzada per diferents Entitats, hi varen col·laborar entre d'altres, els Bastoners, el Grup Mediterrània, el Cos de Dansa de l'Esbart, les noies del Vallès (Grup de puntaires de

la Unió) el taller Triangle, etc.etc. i, com va ja essent tradició la Societat Coral la Lira.

Cal Boldú, Cal Tartraner, Cal Perla, entre d'altres son famílies que han participat activament en aquest projecte i que han estat testimonis vius de com ha evolucionat la plaça al llarg dels anys.

Va ser en aquest marc de la Plaça de Barcelona que varem oferir un petit concert de 4 peces entre les que hem de destacar dues que feien referència a

la temàtica sobre la que girava la festa: La Segada i Setembrina.

Prèviament a l'hora del Concert, la Teresa de Cal Boldú, ens va obrir les portes de casa seva per a que poguéssim escalfar les veus, i posteriorment ens va oferir amb la mateixa generositat de sempre un tast de vi i galetes ■

Prèviament a l'hora del Concert, la Teresa de Cal Boldú, ens va obrir les portes de casa seva per a que poguéssim escalfar les veus

22 DE SETEMBRE

FESTA DE LA MERCÈ

L'escenari, magnífic.
el so, magnífic, i davant
de més de 2.000
persones, podríem
dir que ha estat un
dels millors concerts
que hem participat
enguany

Dintre dels actes de les Festes de la Mercè de Barcelona, i organitzat per la Federació de Cors de Clavé varem participar en un concert a la Plaça de la Catedral, conjuntament amb l'Agrupació Coral la Intimitat de Gelida, l'Agrupació Coral Talia de Sabadell, la S.C. Estrella Daurada de Sabadell i la S.C. La Clavellina de Torrefarrera.

En una plaça, plena de gom a gom el concret va començar puntualment a les 6 de la tarda, presentat per Ramon Grau i que va estar presidit en tot moment

per les meravelloses agulles gòtiques de la Catedral de Barcelona. L'escenari, magnífic. El so, magnífic, i que davant de més de 2.000 persones, moltes vingudes de Sant Cugat, podríem dir que ha estat un dels millors concerts que hem participat enguany.

La Lira dirigits, com sempre per l'Eloi Jover, i en aquesta ocasió acompanyats per Diego Lahuerta a l'acordió i per l'Artur Regada al contrabaix varem interpretar: El Saltiró de la Cardina, Per tu ploro, Damunt la sorra daurada, i Los

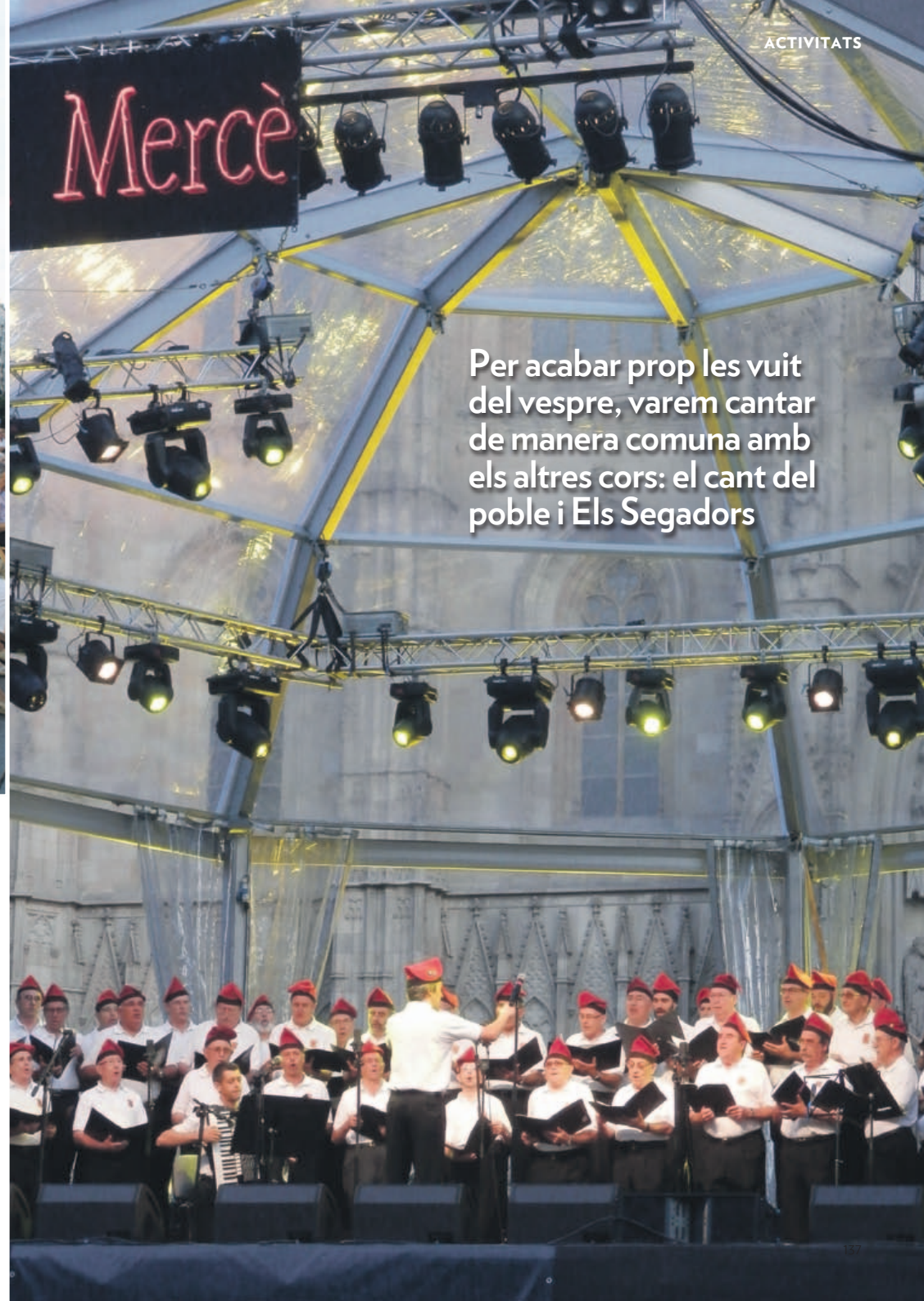
Pescadors i com que tothom, encara que no estava programat va fer un “bis”, nosaltres no varem voler ser menys i com a cloenda de la nostra actuació varem cantar l'Himne “Som Catalans”.

Per acabar prop les vuit del vespre, varem cantar de manera comuna amb els altres cors: el cant del poble i Els Segadors.

Ja de tornada cap a casa estàvem contents per diferents raons, pel fet que se'ns convidés a participar a les Festes de la Mercè, per veure com la Federació

segueix comptant amb nosaltres per tot tipus d'acte que organitza, per veure que la nostra gent de Sant Cugat ens segueix on anem, i també perquè essent un concert a l'aire lliure, aquesta vegada no varem patir com d'altres. La raó? El magnífic escenari que havien preparat, també la gran quantitat de gent que va venir a escoltar, si, si a escoltar; tot junt va fer que dalt l'escenari ens sentíssim més còmodes que mai cantant a l'aire lliure.

Com hem dit abans, varem tornar a casa contents i creiem que l'Eloi també. ■

Per acabar prop les vuit del vespre, varem cantar de manera comuna amb els altres cors: el cant del poble i Els Segadors

26 D'OCTUBRE

CORALS SANTA LUCIA DE LLODIO

Fa un cert temps els amics d'Orfeó La Lira de Sant Andreu del Palomar de Barcelona, ens van demanar col·laboració per organitzar conjuntament aquest concert, donat que la seva seu social es trobava en un procés de reformes i per aquestes dates tenien el compromís d'acollir a la Coral Sta. Lucia de Llodio com a part d'un intercanvi entre ambdues entitats.

Com és evident, des del primer moment els hi varem oferir el nostre recolzament i la nostra implicació va ser la màxima

per a que al venir a Sant Cugat es trobessin com a casa seva, a més el marc que els podíem oferir, no cal dir-ho immillorable.

La Coral Santa Lucia de Llodio (Araba) neix a 1972 a la Empresa "Aceros de Llodio" d'aquesta localitat alabesa i està integrada actualment per 25 components sota la direcció de Beatriz Zurimendi i el seu "currículum" musical es especialment de música sacra i organística.

El Concert fet al Monestir va començar

puntualment a tres quarts de nou del vespre i va constar de dues parts. En la primera la S.C. La Lira va interpretar tres peces del seu repertori habitual: El saltiró de la cardina, Per tu ploro, i la Salve d'en Millet. La segona part va estar protagonitzada per la Coral de Llodio en la que varen interpretar 7 peces del seu nombrós repertori, entre les que podríem destacar: Maitetxu mia, Peregrina i El Menú. Per acabar com és costum en el intercanvis entre corals varem cantar de manera conjunta, Jovenívola, dirigida pel l'Eloi Jover i Boga- Boga per

Beatriz Zurimendi.

Un cop acabat el concert i després del intercanvi preceptiu de presents, el President de la Coral Alabesa va demanar a tothom que un cop fora de l'església, no marxessin, doncs ens oferien una petita actuació de Dantzaris que va servir com a cloenda del magnífic concert que ens van oferir els nostres amics de Llodio.

Ja com a punt final, ressopó per a tothom a la Casa de Cultura. ■

28 D'OCTUBRE

FEINA AMB EL COR

Feina amb el Cor és un projecte de Càritas Diocesana de Barcelona, amb el que preten ajudar a persones amb situació d'atur de llarga durada e incorporar-se al mercat laboral.

És per aquest motiu, que aquest 28 d'Octubre, es va celebrar al Teatre Victòria un concert en el que varem estar convidats a col·laborar, juntament amb altres entitats i, com sempre, quan

es tracta de causes solidaries, La Lira ens varem posar a disposició de la organització, per ajudar a que el concert tingués el millor ressó possible.

En ser un dia feiner, alguns no hi varen poder participar, però val a dir que a l'hora acordada érem més d'una trentena de cantaires, que ens varem trobar a l'estació per anar en grup cap a Barcelona.

El Concert, que va començar a 2/4 de vuit, estava presidit pel Cardenal Lluís Maria Martínez Sistach, i al llarg de dues hores va anar transcorreguent, en un teatre plé de gom a gom, entre La Violetera, Pel teu amopr (Rosó), Evocació del Pirineu, que interpretats per diferents músics, solistes i els Grups Corals que juntament amb nosaltres, varem acabar de donar forma a aquest Concert Solidari sota la Direcció de Bárbara Granados. ■

Es va celebrar al Teatre Victòria un concert en el que varem estar convidats a col·laborar

6 DE NOVEMBRE

ESTAURACIÓ DEL'ESTANDARD DE 1861 DE LA S.C. EUTERPE

Amb motiu de la restauració de l'estendard de la S.C. EUTERPE, primera Societat Coral de l'Estat Espanyol, La Lira varem estar convidats per la Federació de Cors de Clavé, a oferir un concert en el Museu d'Història de Catalunya, ubicat al Palau del Mar de Barcelona.

En el concert ofert en el hall de l'esmentat Museu hi va estar present el President de la Federació de Cors de Clavé, el Director del Museu el Regidor de Cultura de l'Ajuntament de la nostra Ciutat i un nombrós públic.

El programa constava de dues parts: en la primera varem oferir un conjunt de Sardanes i Havaneres del nostre habitual repertori i a la segona tota ella dedicada a Josep Anselm Clavé, doncs va ser el fundador i primer Director de Euterpe, que va lluir l'estendard a qui estavem fent l'homenatge.

Les peces que va interpretar La Lira, dirigits com sempre pel nostre Director Eloi Jover i acompanyats per en Diego Lahuerta a l'acordió i l'Artur Regada al contrabaix varen ser:

A Montserrat, Lo pom de flors, Els pescadors i la Maquinista

En acabar la Direcció del Museu, ens va convidar a visitar la Sala on d'ençà d'ara romandrà exposat l'estendard davant del que, per immortalitzar el moment, ens varem fer la fotografia de rigor. ■

El concert es va celebrar en el hall del Museu d'Història de Catalunya

23 DE NOVEMBRE

CONCERT DE SANTA CECILIA

Com cada any per aquestes dates es va celebrar el tradicional Concert de Santa Cecília en el marc tradicional del Monestir de la nostra Ciutat.

En el Concert organitzat per la Societat Coral La Unió Santcugatenca hi col·laboren l'Ajuntament i la Parroquia de Sant Pere.

Les Corals que han participat enguany han estat la Coral Rosa d'Abril de la Llar dels avis de la Parròquia, sota la direcció

de Maximilià Aguilera, la Coral La Unió Santcugatenca dirigida per Lourdes García, el Cor Aulos sota la direcció de David Folch, la Coral la Pinya del CEIP Pins del Vallès amb la direcció compartida de Mireia Ferrés i Xavi Manyoses i finalment la nostra Societat Coral La Lira amb l'Eloi Jover al capdavant.

Per acabar com és habitual, dos cants comuns: *El vent del vespre* i l'*Himne de Santa Cecília*. ■

Com cada any per aquestes dates es va celebrar el tradicional Concert de Santa Cecília en el marc tradicional del Monestir de la nostra Ciutat.

26 DE NOVEMBRE

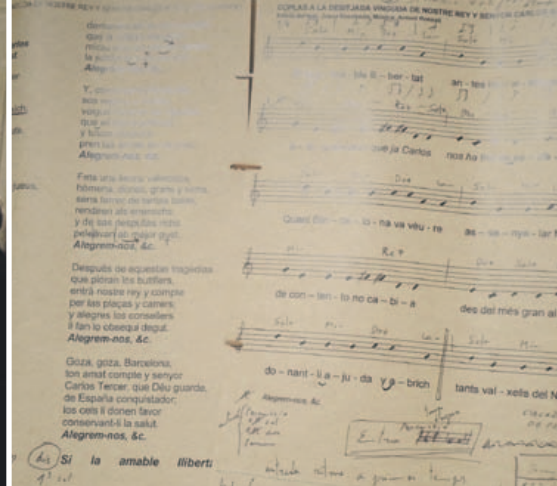
ROMANÇOS 1714 A LA TELEVISIÓ

El dia 26 de Novembre varem participar en una grabació per el programa del Canal 33 "La Sonora" que s'havia d'emetre el dissabte 12 de gener i que forma part d'un dels espectacles del Tricentenari dels fets de 1714 i en el que l'investigador Antoni Rossell canta els Romanços que sonaven a Barcelona durant el setge d'aquell mateix any. La grabació es va realitzar a la Sala Capítular del Claustre.

Val a dir però, que aquesta no va ser

una cantada propiament de La Lira, sino que veniem a ser la veu del poble que acompanyava els Romanços, que protagonitzava l'Antoni Rossell.

Al finalitzar la grabació el conductor del programa va recollir unes paraules dels cantaires de més edat: Miquel Garrel i Jaume Pahissa i del més jove, en Xavi Grau, així com del Director Eloi Jover, per poder emetre-les en el programa televisiu. ■

ACTIVITATS

És un dels espectacles del Tricentenari on l'investigador Antoni Rossell canta els Romanços que sonaven a Barcelona durant el setge

17 DE DESEMBRE

ASSAIG DE PORTES OBERTES

El que nomenem *assaig de portes obertes* que fa uns anys fem per aquestes dades, ens serveix a més a més d'acomiar l'any natural d'assaigs per desitjar-nos un Bon Nadal i un millor Any Nou, però també volent posar en valor algunes coses que ens demostra cada vegada mes que va ser un gran encert la idea de programar-lo.

Un d'aquests valors, és comprovar que el compromís de tots els membres de La Lira (Liros i Lirones) cada dia és més ferm, i que fan possible poder compartir dies com aquest amb tots els amics, amigues i familiars. Això en el que fa re-

ferència a la part espiritual, però es que quan al final entrem en "matèria"....això cada cop s'hi sembla més a un Restaurant de 5 estrelles.

Un altre fet que aquest any volem destacar, es que enguany ens ha acompanyat com un membre més del nostre Cor, el President de la Federació Sr. Josep Cruells, acompanyat per la seva esposa i per el Secretari de la Federació, que van ser encartregats juntament amb el President de La Lira Sr. Josep Garrell de lliurar les medalles i Diplomes a tots els cantaires com a reconeixement als anys dedicats a l'Entitat.

Per engrescar la festa, un grup de cantaires dirigits per en Jaume Bozzo, va interpretar a quatre veus el tema *Bon Menú*.

Però potser un dels moments de més emoció va ser quan el President de la Federació va comunicar que el 2014, si tot anava be, tornariem al Palau i que en el transcurs d'un acte que estaven preparant els hi seria lliurada als nostres companys i amics, Miquel Garrell i Jaume Pahissa, la medalla d'or de la Federació com a reconeixement a la seva implicació i fidelitat al cant coral, en general, i al Claverià en particular. També el reconeixement,

els hi ve donat per ser les dues primeres persones al nostre país que han cantat al llarg de 70 anys al mateix Cor.

Val a dir que va ser un moment molt celebrat per els més d'un centenar llarg d'amigues d'amics i familiars que omplien la Sala Gran de la Casa de Cultura.

Per acabar no ens cansarem d'agrair a tots els que ens acompanyen aquest dia, l'ajut que ens donen al llarg de tot l'any i que fa possible que amb l'esforç tirem endavant sense defallir

Gràcies amics! ■

ANECDOTARI

2013.08.02

Acte de comiat a Josep Castro, cantaire de La Lira, al Monestir de Sant Cugat. En representació del Cor un grup de cantaires va cantar el Virolai.

2013.04.13

La Lira va cantar a l'enterrament de la mare política del President de La Lira

2013.04.07

Membres de La Lira varen participar en un Taller organitzat per la Orquestra Simfònica Sant Cugat

2013.05.11

Participació en el 150è aniversari de la S.C. La Flora de Sant Joan Despí

2013.06.06

Assaig especial en preparació de l'acte del Cementiri de Montjuïc

2013.06.10

Presentació del Cicle de Música al Claustre

2013.07.04

Assemblea General

2013.09.11

Convocats per l'Ajuntament, vam participar a l'Homenatge institucional a Rafael de Casanovas.

2013.09.12

Celebració del 50è aniversari de l'Eloi.

2013.10.26

Participació en la inauguració del bust a la memòria de Josep Anselm Clavé a la població d'Arles du Tech (Catalunya Nord).

2013.11.25

La lira va estar present en l'enterrament del pare del nostre company Joan Troyano, i a petició de la família varem interpretar la "Salve" d'en Millet, i el "Virolai"

DESTAQUEM

➔ **Andreu Garrell** va confeccionar com cada any el **Calendari oficial de La Lira**.

LA LIRA

Eloi Jover
(mestre)

TENORS

Joan Artigas

Pepitu Gómez
Rivas

Manel Domeño

Andreu Garrell

Eugeni Auladell

Francesc Planells

Gumerindo
Pascual

Vicenç Oteros

Joan Troyano

Francesc
Campmany

Josép Sala

Jurek Podlewski

Jordi Solé

Rafael Grau

Enric Serra

TENORS SEGONS

Eduard Broll

Felip Pavon

Lluís Pérez

Pep Gonzàlez

Eduard Solé

Pepe Pros

Jaume Pahisa

Miquel Garrell

Andreu Riba

Francesc Civit

Sergi Jiménez

Llorenç Serrahima

Francesc Tortosa

Pere Royo

Berenguer
Camps

Diego Lahuerta
(acordió)

Artur Regada
(contrabaix)

NÚMERO DE
CANTAIRE:
54

CANTAIRE MÉS ANTIC:
Miquel Garrell
Jaume Pahisa

CANTAIRE MÉS GRAN:
Jaume Pahisa (90 anys)

CANTAIRE MÉS NOU:
Enric Serra

CANTAIRE MÉS JOVE:
Quim Pla (33 anys)

BARÍTONS

Josép Castellví

Ferran Pomairol

Pasqual Bargalló

Alfons Miñarro

Antoni Gómez

Jordi Farrés

Xavier Grau

Francesc Llamas

Pere Miralles

Josép Colomer

Pere Vilarasau

Pere Vilarasau
(Fill)

Quim Pla

Esther Miñarro
(professora de solfeig)

Jordi Roca
(fotògraf oficial)

Joaquim
Villaronga
(serveis especials)

RELACIÓ DE CANÇONS CANTADES L'ANY 2012

A la lira
A Montserrat
Boga Boga
Cala Montgó
Cançó de pau
Cant del poble
Cobles marineres
Damunt la sorra daurada
El llop de mar
El meu avi
Els Segadors
Finlandia
Flors del Vallés
Font del roure
Goces del alma
Goig de Pasqua
Havanera del Vallès
Himne a Santa Cecília
Jovenívola
La calma de la mar
La dansa de l'amor
La filla del Regiment
La Maquinista
La mare cantora
La María de les trenes
La segada
L'Empordà
Les flors de Maig
Lo pom de flors
Los pescadors
Nit bella
Nit d'amor
Noies de la Torrassa
Noies palamosines
Paga-li Joan
Per tú ploro
Saltiró de la cardina

Salut als cantors
Salve María
Sanctus
Santa Espina
Setembrina
Signore de lae Cime
Som a Pasqua florida
Som catalans
The impossible dream
Torroela vila vella
Un cant festiu
Va pensiero
Virolai

LES MÉS CANTADES

1
PER TU PLORO
(17)

2
**LO POM DE
FLORS** (16)

3
**EL SALTIRÓ DE
LA CARDINA** (15)

4
LOS PESCADORS
(14)

A MONTSERRAT
(14)

5
LA MAQUINISTA
(13)

235
**CANÇONS
CANTADES**

17
**CONCERTS
REALITZATS**

AGRAÏMENTS ALS COL·LABORADORS:

En la memòria de l'any 2011 parlàvem de la Societat Coral La Lira, formada per una quarantena de cantaires. Dos anys més tard a l'any 2013 en som més d'una cinquantena. No ens cansarem de recordar que això no seria possible, sense l'ajut de tots vosaltres, amics col·laboradors, patrocinadors, i també, cal recordar-ho de les institucions de la nostra Ciutat, que ens donen suport, és amb aquest suport i la nostra implicació personal que com diu el nostre Director Eloi Jover "ens toca continuar perquè res no s'atura i res no ens podrà aturar".

AGRAÏM LA COL·LABORACIÓ DE:
FOAP
JOAN CASTANYER
PASTISSERIA SÀBAT
XARCUTERIA CRISTÒBAL

OBRA DE PORTADA
Dibuix d'Andreu Riba

REDACCIÓ
Pasqual d'Ossó i Matheu i Joan López Manzanares

COORDINACIÓ I RECERCA
Joan López Manzanares

DISSENY I MAQUETACIÓ
Xavier Grau Troyano

DOCUMENTACIÓ I DADES
Jordi Farrés i Josep Garrell

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA
Tino Rubio, 'Diari de Sant Cugat',
Jordi Roca i La Lira

IMPRESSIÓ
Printcolor

www.lalirasantcugat.cat
corallalira@gmail.com

N La Lira

Xavier Arquer

Som a- qui aen-to-mar les can-çons de la Pas-qua flo-ri-
Som a- qui aen-to-mar les can-çons de la Pas-qua flo-ri-
Som a- qui aen-to-mar les can-çons de la Pas-qua flo-

que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a i
que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a i
que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a

www.lalirasantcugat.cat

amb la col·laboració especial de:

**CATALANA OCCIDENT
DIARI DE SANT CUGAT
GELATERIA PROS
TOT SANT CUGAT**

Federació de Cors de Clavé

Ajuntament
de Sant Cugat

